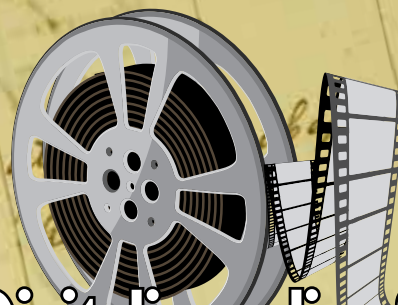

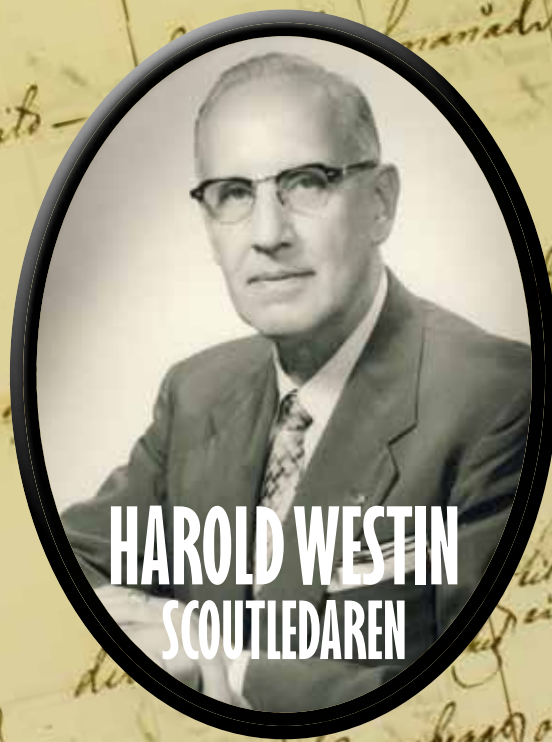
nr 89
2010-06
25 kr

DISKULOGEN

med Släktforskarnytt

Digitalisera dina filmer

HAROLD WESTIN
SCOUTLEDAREN

Medlemstidning för
Föreningen DIS:
Föreningen för dator-
hjälp i släktforskningen

INRIKES PASS

följ dina släktingar på resa

27 000 medlemmar | Nya Disgen 8.2a

innehåll

Kort & gott	4
27 000:e medlemmen	5
Kulturarv i Jönköping samlas	6
DNA-test – ett nytt hjälpmedel?	9
Släktforskningens dag	12
Våra medlemmar	13
Bouppteckningar	14
Macspalten	17
Mitt första år som släktforskare	18
Harold Westin – amerikansk scoutledare	22
Arkivskatten inrikes pass	28
Rädda gamla filmer	31
Referat från styrelsemötet i maj	34
Dis medlemsläge 2010-04-25	35
Lär dig mer om DISGEN	36
Nya CD-skivor	41
Insändare	41
Har någon kommit längre tillbaka i tiden?	42
Dis informerar	43
Faddrar	44
Styrelsen	45
Regionföreningar	46

Tidningen publiceras efterhand även på hemsidan.
Nästa nummer kommer ut i september. Sista dag att lämna material till tidningen är 12 augusti.

omslagsbilder

Genealogiska Föreningen
©iStockphoto.com/Lazarev

5

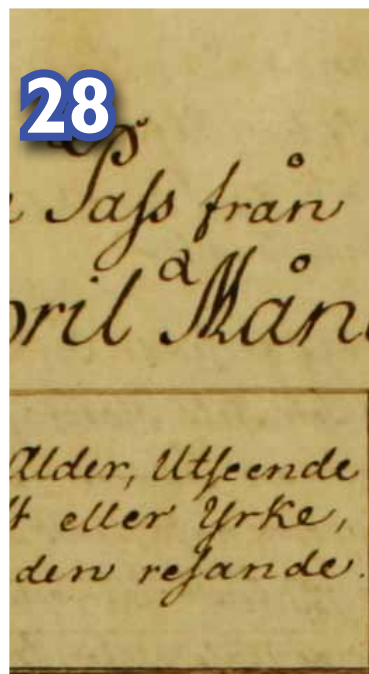
6

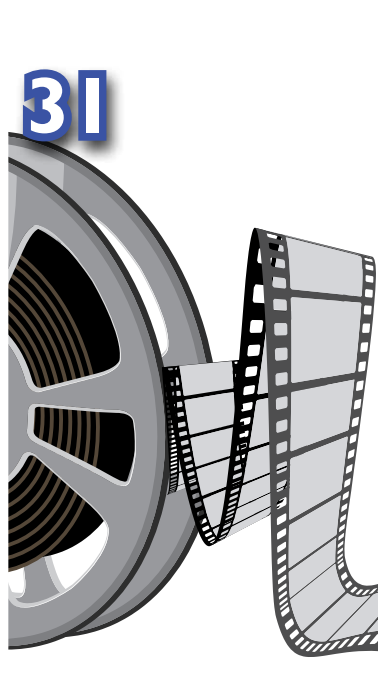
9

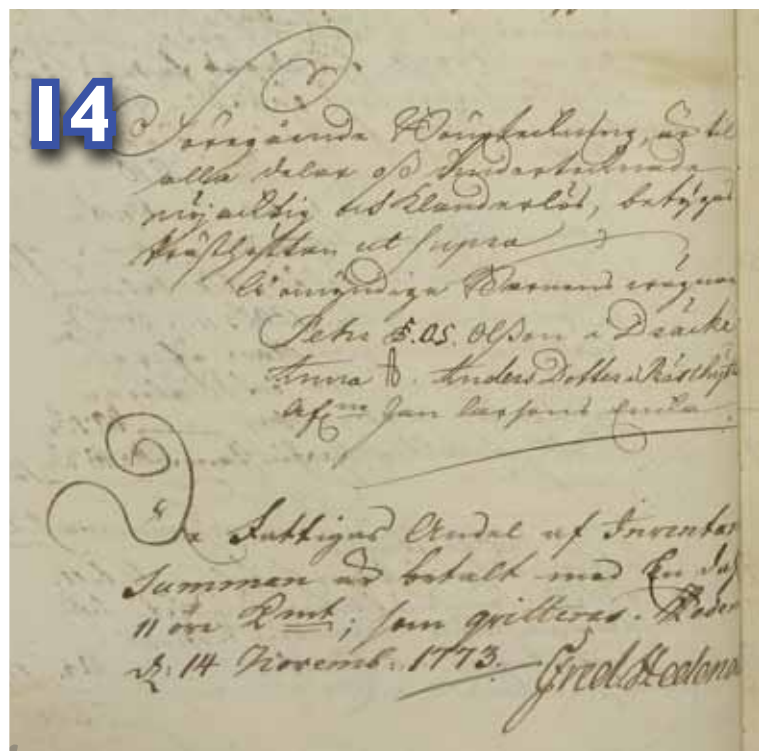
22

28

31

14

Nu stundar gyllene tider...

.. som någon sade efter att ha förärats en guldlocka. Föreningen DIS har valt en ny ordförande och frågan är vilka tider som stundar? Som ny ordförande känner jag naturligtvis arvet från de gångna 30 åren, särskilt som jag inte varit med i föreningen sedan starten. Jag gick med någon gång kring 2003 eftersom jag ville åt DISBYT. Jag var mycket aktiv i DIS Forum, så efter ett tag blev jag upplockad till att skriva en specifikation för DISGENS nya källhantering. Efter ett tag frågade jag om jag fick hjälpa till att utveckla DISGEN och det fick jag. Av någon anledning blev jag senare invald i styrelsen, och se där var det slutade. Eller började.

Vad vill jag som ny ordförande? Jag vill leda styrelsens arbete, för det är vad en ordförande gör. Styrelsen styr, men medlemmarna bestämmer. Icke desto mindre har jag en del funderingar om de kommande 30 åren. Sedan 1980 har vi sett en utveckling där datorer gått från att vara ganska specialiserade apparater till att vara allestädes närvarande. Det sägs ofta att utvecklingen går fort. För mig, som är yrkesverksam inom området, verkar det istället gå långsamt. Vi använder samma metoder som för 10 år sedan, men det som skiljer är att saker har nya namn. Det är begreppsapparaten som går på högvarv, men tekniken släpar.

Vad har detta för innebörd för släktforskningen och för DIS? Datorhjälp i släktforskningen är en självklarhet. Det går idag inte att släktforska utan datorer, om man hårdrar det lite. Datorutvecklingen har gjort det möjligt för många nya släktforskare att komma igång. Själv började jag på allvar när Geline hade kommit med ett ganska komplett Kalmar län. Mikrokort eller mikrofilm hade inte varit ett alternativ för mig, ty jag är bortskämd.

Vi ser en enorm utveckling mot internet. Men släktforskning är nog ändå för de flesta något personligt: man forskar i egna anor bakåt. Webben handlar om kommunikation, inte teknik. Jag tror de flesta vill sitta hemma och forska i sitt eget material, men ändå dela material med andra, och kommunicera med andra. Därmed tror jag att DISBYT har en nyckelroll för DIS. Jag tror att släktforskningsprogram, där man via internet kan dela data med andra och använda andras kunskap utan att göra avkall på *sitt eget*, kommer ha en stor betydelse. Jag tror också att vi ska försöka ge en något större tonvikt åt släktforskningsintresset i föreningen. Det som förenar oss är tekniken och släktforskningen – när tekniken blir mer självklar och vardaglig kanske vi ska försöka odla den andra sidan lite. Men vi saknar inte teknikutmaningar. Hur många av oss använder Facebook? Eller Google Wave?

Den eviga frågan i en ideell förening är hur man rekryterar intresserade medlemmar som vill hjälpa till. Jag tror att det finns många som vill hjälpa till. Exempelvis kommer Linux – utan att vara en traditionell förening – ur frivilligt, gratis arbete. Vinsten för den enskilde är glädjen att få påverka, få peka och säga: detta har jag gjort; eller helt enkelt glädjen att få hjälpa andra. Att få samma drivkraft inom ramen för DIS är en utmaning för oss alla.

PS. Redaktören hade tänkt sig en utförligare presentation av mig, men den måste tyvärr anstå till nästa nummer av tidsskäl.

Daniel Berglund
Ordförande

Tyck till i DIS Forum eller via e-post till ordf@dis.se.

Diskulogen är medlemstidning för Föreningen DIS: Föreningen för datorhjälp i släktforskningen.

FÖRENINGEN

Föreningen DIS,
Gamla Linköping
582 46 Linköping
Telefon: 013-149 043

Fax: 013-149 091

dis@dis.se, www.dis.se

PG: I 40 33-5, BG: 5009-6742

Medlemsavgift: 130 kr per år.
Famijlmedlem: 65 kr per år.

EXPEDITION & FORSKARSTUGA

Hovslagaregatan 3,
Gamla Linköping
Öppet månd-fred kl 9-16.
Kansliet lunchstängt kl 12-13.
Ring gärna före besök!

KANSLISTER

Ragnhild Bergström och
Susanne Enkel.

REDAKTÖR

Anna Linder, diskulogen@dis.se
Burliden 7, 937 92 Burträsk
070-2294804

ANNONSERING

Kontakta redaktör Anna Linder
ANSVARIG UTGIVARE
Daniel Berglund

UPPLAGA

28 000 exemplar

UTGIVNING

4 gånger per år

TRYCK

Sandvikens Tryckeri
ISSN 1101-3826

Korrekturhjälp sökes!

Post- och Inrikes Tidningar årgångarna 1821–1862 digitaliserades för några år sedan av Kungliga biblioteket, men eftersom texterna hos KB har så många fel, är det nästan omöjligt att söka i dem.

Denna statliga tidning har notiser om alla högre utnämningar och massor av annonser om arvs- och konkurstvisiter, fullt av namn på personer, gårdar, socknar och härader, samt viktigare in- och utrikesnyheter.

Ett projekt har startat på Wikisource (ett systerprojekt till Wikipedia) för att korrläsa dessa, men hjälp behövs för att det ska bli slutfört...

http://sv.wikisource.org/wiki/Post-_och_Inrikes_Tidningar

Emigrationskonferens i Mellerud, 13-15 augusti

Fredagen den 13 augusti genomförs konferensen som en guidad busstur genom Dalsland där vi besöker genuina platser. Lördagen blir fylld av seminarier på Kulturbuket på Dal. Programmet kommer att innehålla föreläsningar under hela dagen. På kvällen ordnas en bankett för konferensdeltagarna. Söndagen tillbringar vi i Bolstad kyrka som är Dalslands äldsta. Där är vi med om en högmässa, besöker hembygdsmuseet och får därefter kyrkkaffe i den gamla prästgården.

www.emigrationdalsland.com

Svenska Emigrantinstitutet emigrerar

SEI har inte accepterat de villkor som går ut på att institutet skall underordnas det av Växjö kommun och Landstinget Kronoberg bildade aktiebolaget Kulturlanden Småland och bli en av Smålands museums avdelningar.

Att situationen nu drivits till sin spets beror främst på att SEI:s ekonomi rasat samman efter flera års indragna anslag från kommun och landsting. Kapitalet är nu slut med undantag för det värde som representeras av fastigheten *Utvandrarnas Hus*. Fastighetens värde förhindrar konkurs och gör det möjligt att i ordnade former flytta arkiv, bibliotek, utställningar m.m. till den plats och institution där verksamheten förhoppningsvis kan återupprättas.

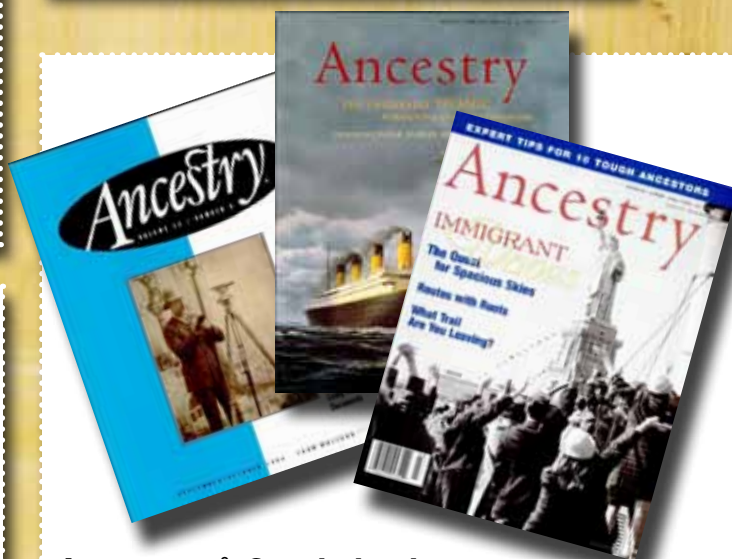
Ta tåget till Örebro!
Släktforskarlagarna hålls i Örebro den 27-29 augusti. För att göra det enklare för alla resenärer erbjuder SJ 30% rabatt på dagtåg från alla avreseorter i Sverige mellan 26-30 augusti. Resan kan beställas hos SJ Resebutiker, via telefon eller på SJ:s hemsida. Under "Köp resa" anger du "sfd2010örebro" i rutan för "Kampanjkod" eller till personen du talar med. Rabatten är avdragen på priset. Bokas resan 90 dagar innan evenemanget blir det till lägsta pris. Erbjudandet gäller alla tre biljettkategorier; ej ombokningsbar, ombokningsbar och återbetalningsbar.

www.sfd2010.se

GID-konverterare

Med hjälp av ScanGens GID Converter anger du den första eller de två första siffrorna i koden, t.ex. 2009 eller 2009.50, och får svar direkt vad detta betyder. Sedan är det enkelt att återfinna källan i originalhandlingen eller hos andra nättaktörer.

<http://locangen.se/gid.php>

Ancestry på Google books

Ancestry Magazine finns numera att läsa på Google books. Åren 1994 till 2009 finns för tillfället tillgängliga. En smidig funktion på sidan är att söka i alla nummer på en gång. Sökningen går väldigt snabbt och söksvaren länkar in på rätt sida i respektive tidning där söksvaren färgmarkerats.

<http://books.google.com>

ULLA SJÖDAHL

27 000:e medlemmen

Ulla Sjödahl heter DIS tjugosjuttusende medlem. Ulla, en Limhamnstös som sedan 31 år bor i Arkelstorp, två mil norr om Kristianstad. Byn heter Kaffatorp och bostaden är ett gult tvåvåningshus med stor trädgård. Hon bor numera där själv, med sin trevliga dansk-skånska gårdshund Gustav, sedan hennes make gick bort för några år sedan. Gustav är uppkallad efter Gustav Blom från Borås i balladen av Evert Taube. Ulla har en son och en dotter i Malmö.

Jag är bekant med Ulla sedan tidigare. Hon började sin släktforskarkarriär i februari i år med att gå en nybörjarkurs för mig på Folkuniversitetet i Kristianstad. Därför var det särskilt roligt för mig att åka till Kaffatorp en vacker apriltorsdag och gratulera henne med blommor när hon blivit DIS-medlem nummer 27 000. Hon berättade att DIS har gett henne sitt släktforskningsprogram DISGEN 8.2 som jubileumsgåva.

– Jag har arbetat som sjuksköterska sedan jag hamnade i nordöstra Skåne. Ursprungligen utbildade jag mig till kulturvetare i Lund, men gav upp den karriären när jag inte kunde få arbete i närheten av bostaden och satsade på vårddyrket i stället.

– Nu har jag avslutat även den karriären och planerar i stället att starta en gårdsbutik. Och så ska jag förstås släktforska, när inte tvååriga Gustav kräver mina omsorger.

Varför började du med släktforskning?

– Jag hade länge tänkt börja med släktforskning, och när jag slutade arbeta gavs möjligheten!

Inspiration har hon fått från sin farfar Johan Nilsson. Han har lämnat efter sig 1 500 handskrivna A-6 sidor om sitt liv.

– Jag har skrivit av ca en femtedel av materialet, som finns buntade i små bruna kuvert. Handstilen är så vacker!

Ulla visade mig att en del av farfars minnen är publicerade i skriften Lim-

hamnia "Glimtar från de första femton åren av mitt liv".

Inspiration får Ulla också genom en släktforskande farbror och den forskning som gjorts inom Ullas mans släkt, där anor i rakt nedstigande led hittats till 1700-talet. Här finns uppgifter som Ulla ska verifiera, bl.a. om släktnamnet Sjödahl är ett soldatnamn.

Kändisar då?

– Jo då, jag är släkt med Johan Richtoff, den legendariske Limhamnsbrottaren som tog guldmedalj både i olympiaden 1928 och 1932. Och jag har träffat honom, berättar Ulla. Richtoff fick Svenska Dagbladets bragdmedalj när han tog tungviktsguldet i både grekisk-romersk stil och fristil i brottnings-EM 1930. Exakt hur hon är släkt med honom lovar Ulla att ta reda på. 🐾

TEXT: Erik Lindfelt
BILD: Anna Hållams

Kulturarv i Jönköping samlas

I nattmörkret syns den nya entréskylten på långt håll: arkiv bibliotek museum lyser det över ingången. Jönköpings kulturarv har samlats på ett och samma ställe.

– Det blir början på något helt nytt, säger stadsarkivarie Åke Carlsson.

Stadsarkivet ser fram emot att fler Jönköpingsbor skall fördjupa sig i den gemensamma historien.

– I det lilla hittar vi allt som oftast det stora. Ibland kan det räcka med ett foto från förr, en sommarbild, och vips dyker sommarlov och familjens semester upp för ens inre, fortsätter Åke Carlsson.

Historien bakom Jönköpings nya arkivhus – länkat till både Jönköpings stadsbibliotek och länsmuseum – tar sin början ganska lång tillbaka; mer än 40 år närmare bestämt. För tanken att uppföra

ett arkivhus sammankopplat med biblioteket och museet är långt ifrån ny. I en artikel i Biblioteksbladet från 1970, om Jönköpings då nya stadsbibliotek, gick det att läsa: *omedelbart öster om biblioteket beräknar man att bygga en nystor arkivbyggnad* /... / Det skulle bli tredje länken i den stora kulturella satsningen.

Magnus Ladulås på plats

Invigningen skedde i slutet av mars. Gamle Magnus Ladulås hade uppstått och tog emot Jönköpingspubliken. Det var han – den riktige kungen alltså – som den 18 maj 1284 undertecknade det brev som gav Jönköping ytterligare marknadsprivilegier. Brevet finns på Stadsarkivet och visades självklart upp under invigningen.

Jönköpings gamla stadsarkiv låg anonymt i ett bostads- och affärshus. Acko Ankarberg gissar att det nog var få som visste hur man hittade dit. Nu har alltså arkivhuset fått en mycket publik placering.

En viktig plats i det nya arkivhuset kommer forskarsalen att bli, ett ljus rum med 20-talet datoriserade arbetsplatser. Salen blir centrum för bland annat släktforskningen i bygden. Forskarsalens expedition – varifrån husets arkivmaterial kan beställas fram – blir bemannad av personal från såväl stadsbiblioteket som länsmuseum, stadsarkivet och Jönköpings läns folkrörelsearkiv som också har fått plats i arkivhuset.

– Släktforskningen blir mer synlig. Genom tillgången till allt annat arkivmaterial i huset kommer nya tankar att väckas, tror Eva Dahlberg, ordförande i Jönköpingsbygdens livaktiga genealogiska förening.

I anslutning till forskarsalen ligger Rydbergsrummet (efter Jönköpingsförfattaren Viktor) – en plats där bland annat skolklasser kommer att tas emot.

– Vi vill att man ska se arkivet som ett läromedel och kommer därför att utbilda lärare i arkivpedagogik, säger stadsarkivarie Åke Carlsson.

– När jag berättade om planerna på ett nytt arkivhus för en lågstadielklass sken ett av barnen upp: ”aha – ni skall bygga en tidsmaskin!”

Underjordiskt arkiv

Det rum som troligen kommer att locka mest publik blir dock den nya stadshistoriska utställningen. När besökaren stiger in i det ovalt formade, och delvis nedsläckta, rummet dras blicken till en jättelik stadskarta över ett förgånget Jönköping. Kartan, som är från 1854-55, lär vara en av Sveriges största.

Utställningen, som ligger i husets mitt, presenterar Jönköpings ibland nog så dramatiska historia. Från danska anfall, via stadsbränder och koleraepidemier till industrialisering, frikyrkoväckelse och 80-talets ungdomsockupation av den gamla brandstationen (som resulterade i ett kulturhus i en av stadens gamla tändsticksfabriker).

Människor stiger fram. Både okända soldater, tiggare, pigor och drängar, som mer namnkunniga Jönköpingsöner och -döttrar. Agneta Fältskog finns till exempel med på ett hörn. Stadshistorien möter en via föremål, bilder, filmer och text.

Mitt i stadsutställningen finns ett djupt hål rakt ner i marken. Ett slags underjordiskt arkiv. För när Tyska maden, som kvarteret där arkivet nu ligger kallades, grävdes ut visade sig marken rymma spännande Jönköpingshistoria. Maden har fått sitt namn efter hantverkare som flyttade till Jönköping på 1600-talet.

Museets formgivare Gunnar Söderström är en av dem som stått bakom utställningen.

– Jag ville ha ett rum utan hörn, men med tre dörrar ut mot arkivet, biblioteket och museet – ABM, säger han.

Utställningen förändras

Maria Ridderberg är intendent vid läns-museet och den som ansvarat för innehållet i den stadshistoriska utställningen. I ett par år har hon arbetat med utställ-

ningen. Men hon och Gunnar Söderström konstaterar att den inte är färdig.

– Det är en början, vi vill ha dynamik och kommer att lyssna på vad besökarna upplever, säger han.

– I en av utställningens montrar kommer vi snabbt kunna ställa ut nya föremål, till exempel från aktuella utgrävningar, lägger Maria Ridderberg till.

Intill den stadshistoriska utställningen finns ett rum som museet kommer att använda som öppet magasin och som plats för enkla, tillfälliga utställningar från skolklasser och föreningar till exempel. Chefen för läns-museet Sergei Muchin myser:

– Utmaningen nu blir att nå de grupper som inte spontant hittar hit, att få dem att inse betydelsen av kulturarvet.

Nytt ABM-råd

För att organisera samarbetet har ett särskilt ABM-råd skapats där de fyra institutionerna i kulturkvarteret gemensamt drar upp riktlinjer och löser samverkansfrågor.

Huset har ritats av Sweco där PeGe Hillinge är arkitekt. Han har inte haft det helt lätt att förena alla – inte sällan vitt skilda – önskemål. Ett garage för bibliotekets bokbuss och bokbil skulle till exempel få plats, något som också kunde förverkligas.

– Det har varit ett av de mest komplexa byggen jag varit med om att rita, men det funkar.

Ordet är ditt

Fysiskt binds de tre husen samman av ett 95 meter långt konstverk av stål och mässing i golvet där meningen *ordet är ditt* är ingraverat på 27 olika språk. Meningen återkommer i den glasade gång som byggts mellan arkivet och biblioteket. Professorn i grafisk design, HC Ericson, står bakom.

– Min text blir en visuell ryggrad, ett band, ett samband mellan språk, folk och hus, säger han.

I samband med arkivhusbygget har också den gemensamma entrén till det nya kulturkvarteret byggts om. Ett helt nytt café möter nu besökarna. En plats som direkt blivit en gemensam arena för de olika verksamheterna.

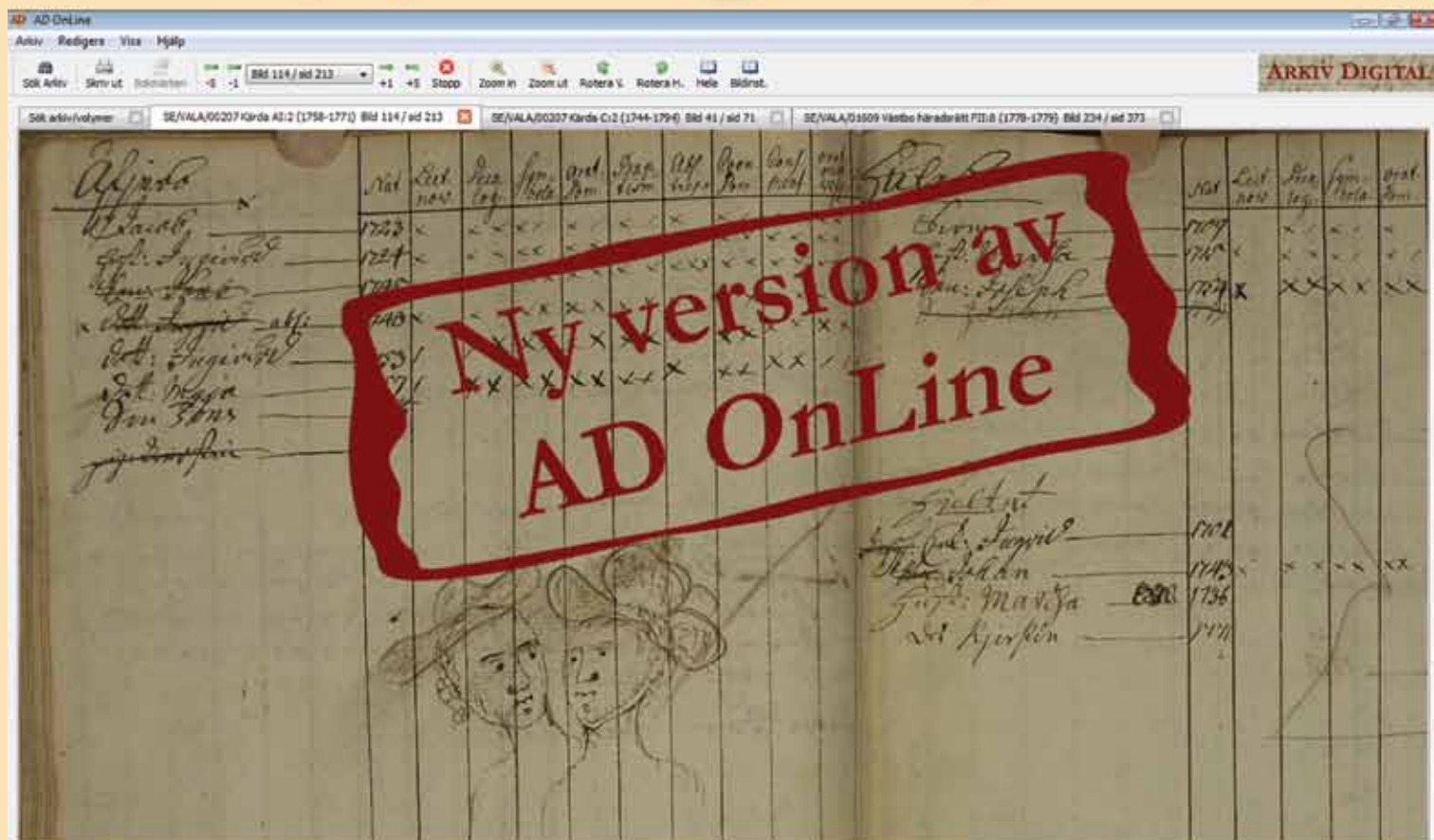
Tillsammans har de fyra institutionerna under våren anordnat en rad föreläsningar, visningar och kurser. Under våren och sommaren 2010 har 70-talet olika programarrangemang för både äldre och yngre genomförts. Tillströmningen av besökare har varit god. Och mer av den varan kommer det att bli. Tanken är att hitta nya sätt att presentera kulturarvet. Övriga ämnen, som stadens caféhistoria, skall lyftas fram. 🍄

Jönköpings nya arkivhus

- Total yta: 3761 m²
- Hyllmeter: 8000 (kapacitet för det dubbla)
- Kostnad: 65 miljoner kronor
- Byggherre: Jönköpings kommun
- Byggherreprenör: Peab
- Arkitekt: PeGe Hillinge, SWECO
- Adress: Dag Hammarskjölds Plats 1
- www.abmportalen.se

Nyfotograferat!

Med oslagbar bildkvalitet!

Det är ofta svårt att läsa gamla kyrkböcker på Internet. Inte bara de gamla handstilarna ställer till problem utan också bildernas kvalitet.

De flesta som erbjuder kyrkböcker på Internet ger dig digitala kopior av gamla mikrofilmer som fotograferades för femtio år sedan. I svartvitt.

Läs mer och se bilderna på riktigt på → www.arkivdigital.se

ArkivDigital har valt en annan väg.
Vi nyfotograferar alla Sveriges kyrkböcker med moderna digitalkameror. Och självklart i färg. Därför kan vi erbjuda dig en oslagbar bildkvalitet.
Det gör släktforskningen mycket lättare.
Och roligare!

**Arkiv Digital är
huvudsponsor för**

Släktforskarlagarna
ÖREBRO 2010

ARKIV DIGITAL

www.arkivdigital.se

DNA-test — ett nytt hjälpmedel?

Arkivet är släktforskarens största och viktigaste verktyg. Den tekniska utvecklingen inom datorvärlden har gjort det möjligt att distansarbete i en omfattning man aldrig skådat tidigare. Ett nytt verktyg står nu och ruvar i bakgrunden, nämligen DNA-analysen. Är detta något som kan öppna nya dörrar inom släktforskningen?

Det händer inom släktforskningen att man förr eller senare träffar på påståenden om att någon släktgren har förankring till någon känd och spännande släkt eller person i historien.

För mig och många andra handlar det om att bringa ordning, koncentrera arbetet på rätt mål och slippa slösa arbetskraft i onödan. Även som släktforskare man måste vara rationell om man vill vårda sin insats. Skall jag börja med att leta i befolkningsunderlaget norr eller söder om Torne älv? Det finns säkert många frågor som man skulle vilja ha

svar på inför ett sådant val. Goda kunskaper om varje tidsepoks historia är ett bra verktyg. Men kan DNA-hantering vara ett annat verktyg på området?

Det här vill jag ha svar på!

Det finns ett antal släktutredningar på min "spinnsida" som pekar på att jag skulle ha släktskap med GångeRolf (Rollo), Vikingahövdingen och Normandernas stora portalfigur på 840-talet, som fick Normandie i Frankrike som förläning. Visst kittlade det mitt ego en aning, men min erfarenhet efter många år rotande i arkiven påtalade också en viss försiktighet. Vågade jag ta informationen på allvar?

Denna min spinnsida har rötter uppe i Nordnorge och Ofoten samt Balsfjord i Tromsötrakt. I det fortsatta arbetet upptäckte jag snart att jag hade förbindelse med välkända släkter och personer i Nordnorge. Där fanns diktarprästen Peter Dass m.fl. men även anknytning till dansk adel. Jag kom också i kontakt med släktutredningar som pekade på en förbindelse mellan min släktgren Aas i Ofoten och normanderna på 800-talet.

Jag insåg att jag till utseendet är rätt lik illustrationer jag sett av normander, långa och rödhåriga. Det fattades bara en hjälm och lite andra utensilier för att jag skulle "platsa" i detta "expansiva" gäng. Det var då jag på allvar började fundera på DNA-test som en möjlig lösning.

Ett DNA-test blir gjort

I augusti 2009 gick jag i avtalspension och beslöt att ta ett DNA-prov för att en gång för alla pröva om där fanns något som kunde vara till nytta i min släktforskning.

» Om jag lägger ett transparent ark med min egen utredning över en historisk atlas, kan jag se vissa sammanhang. «

Jag gjorde slag i saken och ordnade testet hos ett svenskt företag på området. Det var ingen billig sak att få gjort och nyttan kunde man kanske också ifrågasätta. Men framtiden har alltid sina offeraltare, så det var bara att tända elden.

En månad damp resultatet från DNA-testet ner i brevlådan. Med spänning

sprättade jag upp kuvertet. Det var ett testresultat som bestod av tre delar, ursprung på fädernet, ursprunget på modernet samt det autosomala ursprunget.

Lite allmänt kring DNA

Människan har 22 autosomala kromosompar. Männen har utöver dessa en X-kromosom och en Y-kromosom. Kvinnor har som bekant två X-kromosomer. Till detta har både män och kvinnor också ett s.k. mitokondriellt DNA (mtDNA). Detta mtDNA ärvt endast via äggcellen, alltså från modern till hennes barn oavsett deras kön. Vi kan således spåra vårt mtDNA tillbaka till en "Mitokondrie-Eva" som levde för ca 170 000 år sedan i Afrika.

Y-kromosomalt DNA ärvt enbart från fader till son och kan spåras tillbaka till en anfader, kallad "Y-kromosom-Adam" som levde i Afrika för ca 60 000 år sedan. Se Diskulogen nr 80 för mer information.

Folkvandring och uppkomna variationer i Y-kromosomen bildar förändringar i våra gener och det är denna förändring vi kan spåra i form av ett "släktträd", bildat av s.k. Y-grupper. Genom att enstaka mutationer i Y-kromosomen uppstår har det blivit möjligt att spåra en härkomst. Är det ingen skillnad, är det troligen din far eller din son vi talar om.

På samma sätt är det mtDNA som visar på gemensam anmoder och även dessa delas in i olika "mitogrunder" som pekar på en speciell kvinnlig anmoder som hör till en släktgren och där roten på släktträdet är vår "mitokondrie-Eva".

Y-kromosomernas förekomst delas in i 31 olika Y-grupper (haplogrunder). Haplogrundernas mtDNA är 52 st till antalet. Utvecklingsbilden handlar om att de tidiga människorna under några

olika tidsperioder utvandrade från ett urhem i Afrika och via mellanöstern spred sig i alla riktningar på jorden och gav underlag för alla de variationer och folkgrupper vi ser idag.

Åter till utredningen

Hur såg då min DNA-utredning ut?

Först granskade jag fädernetrapporten. Den fastställde att jag tillhörde en viss haplogrupp. En medföljande grafisk kartbild i trädform visade hur gruppen hörde samman med andra grupper. Inte helt olik ett släktträd.

Med min speciella DNA-markör på fädernet framkom det att mitt fäderne kom från Nordvästafrika och att denna vår grupp fanns i Mellanöstern och till viss del i Europa.

På granskning av modernetrapporten tillhörde jag en specifik haplogrupp som också här kunde identifieras i en grafisk trädstruktur med andra haplogrunder.

Med min speciella DNA-markör på modernet tillhör jag den grupp som förekommer i högst utsträckning i västra Europa. Även här handlar det om ett ursprung som utvandrat från Afrika via främre orienten.

Den tredje och sista biten av rapporten handlar om den autosomala ursprungsutredningen. Autosomalt ursprung innebär att man tittar på våra 22 autosomala kromosompar (inte X och Y-kromosomerna). Dessa är en blandning av båda våra föräldrars genetiska information. Vidare innebär detta att vi också bär en fjärdedel av DNA-informationen från våra far- och morföräldrar.

Vilka slutsatser drog jag?

Mitt autosomala ursprung, d.v.s. graden av likhet/släktskap med andra grupper

Min folkgruppsstillhörighet

Högt: Irländare, Italien/Sardinien, europeiska ryska Kaukasus/Adygei, svenskar, portugiser och sedan från mellanöstern och Israel – palestinier.

Mycket högt: Ryssar, estländare, judar/jemeniter, tyskar, danskar och druser i Israel/ Mellanöstern.

Hög: Britter, spanjorer, ungrare, Orkneyöarna/orkadier, fransmän och beduiner i Israel/ Mellanöstern.

Medel: Italienare, franska basker, judar/ashkenazier och finländare.

som matchar mitt DNA fick mig vid första anblicken att nypa mig hårt i armen. Att det fanns mycket att fundera över stod klart redan på en gång.

Vad hade jag, en tvåmeters blond nordbo, för släktskap med t.ex. palestinier, portugiser, ryssar, spanjorer och beduiner?

Sedan såg jag det! För mig var det tydligt. Jag är givetvis ett vandrare bevis på det europeiska historiska skeendet. Hur ofta säger man inte att historien skapas av segraren och förfalskas efter inflytande och behov? Men det är tydligt att det finns kvar en blåkopia av grundinformation i våra gener trots allt. Åtminstone i stora drag vill jag tro.

Om jag lägger ett transparent ark med min egen utredning över en historisk atlas, kan jag se vissa sammanhang. I ett vidare perspektiv ser jag folkförflyttningar, krig och emigration som haft inflytande och satt sina spår i historien. Den gemensamma nämnaren i min utredning tycks visa på ett släktskap med kelter, goter, vandaler, vikingar, normander och korsfarare som alla påverkat händelserna i många andra länder.

Om jag har en viking i släkten och finner att jag har träff på portugiser och

franska baskrar i utredningen, så vet vi av historien att vikingarna upprättade baser längs den Iberiska halvön inför sina handels- och plundringsresor. Här har man troligen beblandat sig med befolkningen och satt sina spår i populationen så att vi nu kan ana en och annan gemensam anfader.

Hur blev det för min egen del då? Har jag hittat något konkret som hjälp mig i mitt fortsatta arbete? Ja, jag vill nog påstå att jag har fått ett verktyg som är väl värt att arbeta vidare med. Men en varning utdelas också inför feltolkning och felhantering av ett nytt verktyg för oss släktforskare.

I min rapport för spinnsidan står det att jag tillhör samma grupp som vår nuvarande kung Carl XVI Gustaf och Marie Antoinette, drottning av Frankrike och Navarra. Jag tolkar det försiktigt som att jag troligen har en relation med Europas kungahus och kan inte utesluta att det handlar om en förbindelse bakåt till GångeRolf trots allt. Kanske går det en snitslad bana från kungen, via hans moder Sibylla, över till drottning Viktoria, ner till Vilhelm Erövrare, tillbaka till hans anfader GångeRolf och vidare till en för oss gemensam anfader.

Fortsatt arbete med denna hypotes är i nuläget inte bortkastad tid. Det handlar i det här fallet om att gå tillbaka till en gemensam kvinna som båda har som anmoder i rakt nedstigande led på mödernet.

Det finns mycket att diskutera kring DNA-perspektivet och ämnet bär fortfarande på en barlast från 30-talet. Men det händer mycket i den pågående forskningen och jag tror att DNA kommer att utgöra ett tydligt inslag i framtiden. 🍷

Robert Wahlström i Rouen, Normandien. Rouen är ett historiskt arv, men också platsen där GångeRolf har sin grav.

Släktforskningens dag

Ute var det en av vårens första vårdagar och smältvattnet rann i strida strömmar från vinterns snödrivor. Lidköpingsbygdens Släktforskare hade i samarbete med Vänermuseum arrangerat en heldag för släktforskning på museet. Släktforskarna hade riggat upp sina datorer för att möta alla vetgiriga besökare som kom för att söka sina rötter. Uppemot 150 besökare kom under dagen. Dessa fick hjälp att söka sina anor och tips angående hur man hanterar olika dataprogram och databaser.

Det fanns möjlighet att lyssna på fyra olika mycket intressanta föredrag under dagen:

- Antikvarie Lars Göran Nilsson berättade om Eva de la Gardie.
- Arkeolog Anneli Nitenberg berättade om Liljestenar och stavkorshälsor – kulturmöten och social praktik i tidig medeltid.
- Arkeolog Anna Nyqvist Thorsson höll föredrag om Sunnerby, Vendeltida storgård och gravar på Kållandsö.
- Per Olof Falknäs och Roland Petersen avslutade med Jakten på 1700-talsskatten vid Nils Hanssons brygga.

Kristina Andersson visade under hela dagen nya versionen av DISGEN. Många ville veta hur man lägger in underlagskartor på det nya sättet.

Vänermuseum bjöd alla denna dag på gratis inträde. 🐼

KENT LUNDVALL

Björn Kronblad

medlem 6021

Britta Olsson

medlem 1892

Frågor

Vilket släktforskningsprogram använder du? Vilka är de bästa programfunktionerna?

Jag använder DISGEN. De bästa programfunktionerna tycker jag finns under kommandot "utskrift" i DISGEN. Möjligheten att koppla ihop släktgrenar är förnämlig.

Jag har använt DISGEN sedan 1991.

Vilka andra fritidsintressen har du? Rekommendera några favoriter inom musik? Vilken är din favoritmat och vilka resmål är intressanta?

Jag har spelat golf sedan mitten av 80-talet (handicap 17,8), varför jag släktforskar främst när det inte är golfsäsong, d.v.s. under vinterhalvåret.

Släktforskning och hembygdslforskning fyller min tid. Jag och min bästa forskarvän, Hedvig Ohlsson, gjorde vårt första besök på landsarkivet i Härnösand 1974. Efter det har det bara rullat på.

Jag lyssnar gärna till klassisk musik, t.ex. Sibelius, Grieg och Alfvén. Min favoritmat är bruna böror och fläsk eller rotmos och fläsklägg.

När det gäller god mat så tycker jag att blodpalt, vitsås, stekt fläsk och lingonsylt är det godaste som finns.

Jag och min hustru Pia reser varje år till Madeira, men Gotland är också en ö som ofta besöks.

Jag lyssnar på talböcker. Min senaste heter Katedralen vid havet, den är mycket bra.

Var i Sverige finns din släkt? Har du andra intressanta släktforskningsresultat att berätta för oss? Har du kört fast eller har något annat problem med någon släktgren?

Jag har satsat mycket på att komma långt tillbaka i tiden. Jag har hela svenska kungahuset, samt stora delar av adelskalendern, i mitt släktträd.

Hedvig Ohlsson och jag gjorde släktboken "Jättendalsgrenen av Skankeätten" eftersom en tidig stamfader fanns i Hälsingland och Jättendal. Många ättlingar finns även här omkring i socknarna Gnarp, Njurunda, Bergsjö, Harmånger och många andra ställen. Nu är böckerna nästan slut.

Min släkt finns främst i mellersta Sverige, t.ex. Stockholm, Södermanland, Östergötland, Värmland och Kronoberg. Det finns även många utländska grenar från bl.a. Finland, Norge och Lettland.

1995 bildade vi tillsammans med andra eldsjälur en förening, som heter "Nordanstigs bygd och släktband".

För tillfället försöker jag (via Geline) utöka och förgrena mina släktlinjer i församlingarna Hamneda och Pjätteryd, Kronobergs län. Som ett resultat av min forskning författar jag släktkrönikor, där fakta från DISGEN blandas med hembygdslforskning, lite känslor och antaganden.

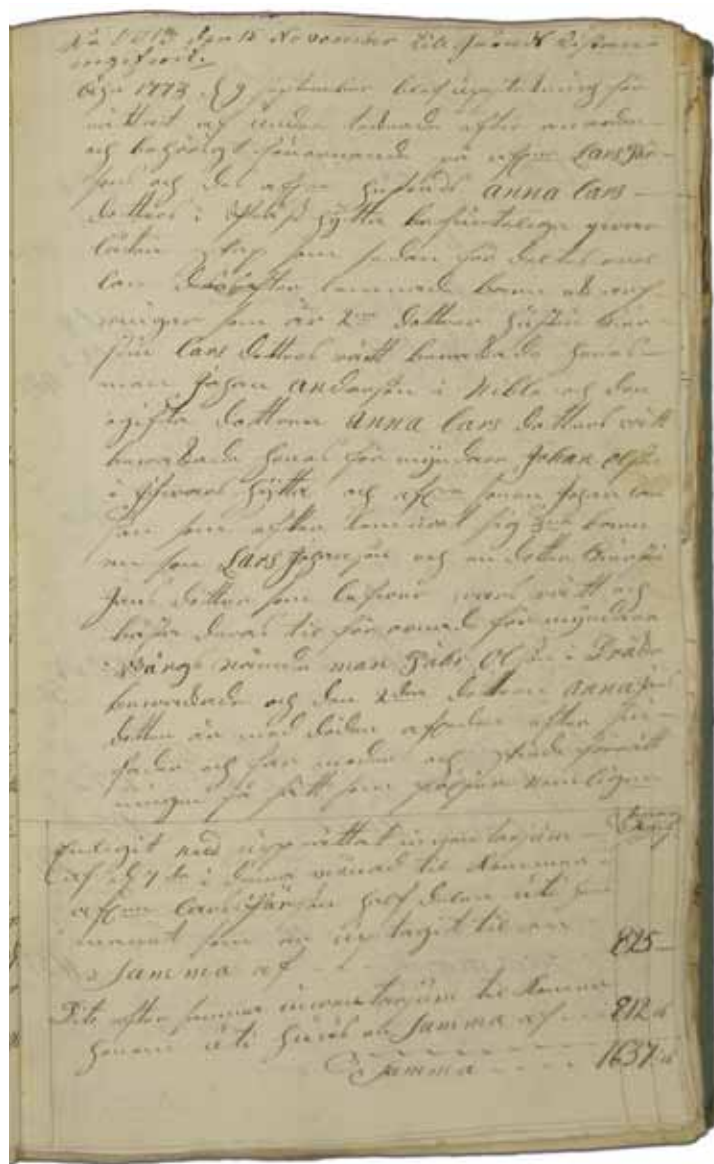
Min inriktning just nu är Rogstadiusläkten som är en gammal släkt från Sylta, Rogsta sn i Hälsingland. Det är min mammas förfäder.

Björn Kronblad, 70 år, bor i Halmstad. Björn är pensionerad arméofficer. Han har släktforskat i 35 år och varit medlem i Dis sedan 1995.

Britta Olsson, 70 år, bor i Jättendal. Britta är numera pensionär. Britta har släktforskat i 36 år och varit medlem i Dis sedan 1991.

Bouppteckningar

Ett utmärkt underlag vid släktforskning

Första sidan på bouppteckningen. Bild från Arkiv Digital
(Hedemora tingslags häradsrätt I F:9 1772-1775 Bild 147 m fl.)

Arkiv Digital fotograferar bouppteckningar med modern digital teknik. När jag på prov köpte ett abonnemang tog det inte lång stund innan jag fann bouppteckningen efter min farfars farfars farfar. Denna källa är nog den bästa jag hittat för min släktforskning, och kombinerad med kyrkböcker och mantalsskrivningar ger den en god bild över hur anfäder levde.

Tragedi

Det var en stor tragedi i släkten 1773 när farfars farfars farfar med hustru, samt deras son och hans 11 månaders dotter dog. Alla inom loppet av två månader. Bouppteckningen den 9 september 1773 blev ganska omfattande.

1773 är det år som, så långt tillbaka i tiden det finns statistik, är helt outstanding när det gäller antal döda i Sverige. Det uppges vara 105 139 personer, eller abnorma 5,2 procent avlidna under året. Inte ens när spanska sjukan 1918 härjade som mest överträffades dödstalet, trots att befolkningen då var tre gånger så stor.

Bouppteckningen

År 1773 den 15 November till juridie Rådman ingivet

År 1773 den 9 september blev uppteckning förrättad och undertecknad efter anmodan och behörigt förordnande på avlidne Lars Pärsson och dess avlidne hustru Anna Larsdotter i Prästhyttan befinthliga kvarlåtenskap som sedan fördelats mellan deras efterlevande barn och arvingar som är 2:ne döttrar. Hustrun Kerstin Larsdotters arvsrätt bevakas av hennes man Johan Andersson i Nibble och den ogifta dottern Anna Larsdotters arvsrätt bevakas av förmyndaren Johan Olsson i Ivarshyttan och avlidne sonen Johan Larsson som efterlämnat sig 3:ne barnen, en son Lars Johansson och en dotter Kristina Johansdotter.

(Dotter nr 2 Anna Johansdotter hade också avlidit.) För barnen Lars och Kristina utsågs nämndemannen Pähr Olsson i Dräcke till förmyndare.

Tillgångar

Enligt tillgängliga uppgifter orsakades den enorma dödligheten i Sverige år 1773 av missväxt med efterföljande hungersnöd. När det gällde den här familjen kan de knappast ha dött av hungersnöd då bouppteckningen visar att Lars hade 2/3 av en häst, 4 kor och en mindre kviga, en tjur, en tjurkalv, 2 tackor, ett lamm, ett gumslamm, 3 mindre tacklamm, 5 getter, 1 galt, 1 sugga och 2 övriga svin. Det fanns dessutom tunnor med korn, råg och havre.

Det totala värdet på alla djur var upptaget till 568 Daler.

Den återstående tredjedelen av hästen ägde ogifta brodern Anders, vilket hans bouppteckning visar. Anders Pärsson levde till 1776 och var den som ägde den andra halvan av hemmanet. Anders var i husförhörslängder uppsatt som dräng på gården.

Tyvärr har jag i dödsböckerna inte kunnat tyda prästens anteckningar vad gäller dödsorsak. Det här var innan storskifte av byn Prästhyttan, vilket skedde 1803, varför alla byns bondhemman låg tätt samlade. 1803 fanns det sju hemman i byn.

Familjen

Så här såg familjen ut som bodde på Prästhyttan nr 1 i Hedemora före dödsfallen.

Bonden Lars Pärsson (1714–1773)

Hustru Anna Larsdotter (1713–1773)

Broder Anders Pärsson (1719–1776)

Son Johan Larsson (1738–1773)

Sonhustru Anna Andersdotter (1743–1826)

Dotter Anna Larsdotter (1743–

Sondotter Kristina Johansdotter (1767–

Sonson Lars Johansson (1769–1837)

Sondotter Anna Johansdotter (1772–1773)

Bosatt i Nibble

Dotter Kerstin Larsdotter (1743–

Efter dödsfallen blev sonhustrun Anna Andersdotter, som inte ärvde något, kvar med barnen Kristina och Lars på gården. I övrigt fanns på gården Anders Pärsson och svägerskan Anna Larsdotter.

1774 gifte Anna om sig med Johan Isacson som blev styvfar åt barnen.

Värdering

Längre ned på bouppteckningens första sida lyder texten:

Enligt med upprättat inventarium av den 7:de i denna månad tillkomna arven Lars Persson halvdelen uti hemmanet som är upptaget till en summa av 825 Daler.

Dito efter samma inventarium tillkommer honom uti huset en summa av 812,16 Daler

Av det senare 812,16 förstår jag att 16 är öre vilket är en halv Daler. Det går 32 öre på en Daler vilket visar att bouppteckningen är upptecknad i Daler kopparmynt.

Anders djur var i hans bouppteckning upptagna till 253 Daler. Det var 1/3 häst, 1 tacka, 2 tacklamm, 2 kor, 1 get, 1 getkilning, 1 galtgris och en grissugga.

När det gäller arvet efter Lars Pärsson uppgick det totalt till.

För jorden	825,-	Daler
------------	-------	-------

För hus	812,16	Daler
---------	--------	-------

För kreatur	634,-	Daler
-------------	-------	-------

För lösöre	2512,16	Daler
------------	---------	-------

I kontanter	1795,-	Daler
-------------	--------	-------

Summa totalt	6579	Daler
--------------	------	-------

När det gäller värdet på kreaturen var det 66 Daler högre än vad som inventerades. Detta beror på att dottern Ker-

stins hemgift betraktats som ett förtida arv och lagts till i bouppteckningen.

Anna hade fått 1 ko, 1 gettacka och en sugga i hemgift.

Arvets fördelning

Allt delades i 4 syskondelar, där Johan fick halva arvet och Anna, samt systern Kerstin, fick en fjärdedel var.

Eftersom Johan avlidit gick arvet till hans son Lars Johansson, med 2/3 av faderns arv d.v.s. 1/3 av det totala arvet. Dottern Kristina fick 1/3 av faderns arv d.v.s. 1/6 av det totala arvet.

När Anders Pärsson avled 1776 fick brorsbarn och barnbarn ärva efter honom på samma sätt.

Lösöre

Bland lösöret finns bl.a. en frack värderad till 42 Daler. Jag anar att Lars liksom sonen Johan hade en del förtroendeupdrag som krävde frack. Sonen Johan vet jag var s.k. sexman.

I lösöret fanns upptecknat allt från ett nattkärl för 12 öre till förgyllda silverbägare om 36 respektive 20 lod silver till värdena 252 och 140 Daler. Banksedlar fanns för 363 Daler.

I bouppteckningarna har jag inte hittat något jaktvapen.

Lånar ut pengar

En intressant del i bouppteckningen är alla de reverser som visar hur Lars lånat ut pengar till ett tiotal personer och i de flesta fall utan ränta. Den totala utlåningen uppgick till 1432 Daler.

Ett av lånen rör kopparplåt till ett värde av 372 Daler. Lars far och farfar var smeder och nedanför huset låg en plåthammare. Var även Lars aktiv som smed? 🔨

Släktforskning + Hembygdsforskning = Genline

I nya versionen av Genline FamilyFinder hittar du gröna Bygdebandssymboler i sökfönstret. De visas för de sidor som är indexerade på platsnivå och där en matchning finns med en plats i Bygdeband. När du klickar på en Bygdebandssymbol öppnas en webbläsare och du förflyttar dig direkt från platsen i kyrkboken till samma plats i Bygdebandsdelen av Familjeband! Där hittar du bilder och kompletterande information om platsen. Platsinformationen läggs in av hembygdsföreningar och i de fall de ännu inte lagt in någon information ser du istället platsens position på en karta. Den inlagda informationen ökar i takt med att hembygdsföreningarna digitaliserar sina arkiv. I dagsläget arbetar cirka 250 hembygdsföreningar med att lägga in material!

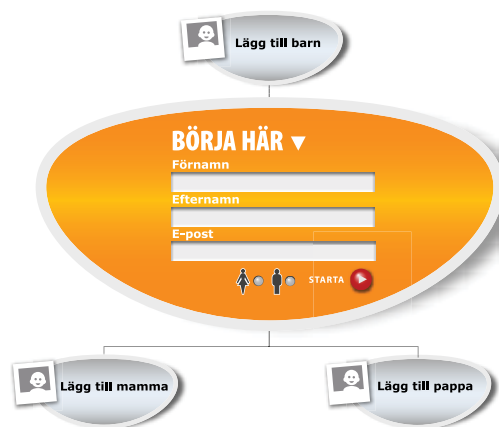
Som medlem i DIS betalar du endast 1 395 kr för ett helårsabonnemang på de digitala kyrkböckerna i Genlines bildarkiv. Du sparar 600 kr! (Ord. pris 1 995 kr). **Beställning gör du på www.genline.se**

Upptäck Familjeband och Bygdeband!

Prova Familjeband - www.familjeband.se - ett gratis web-baserat släktforskningsprogram och en gratis mötesplats på Internet för dig som är intresserad av familj, släkt och bygd. På Familjeband kan du bland annat bygga ditt eget släktträd och skapa digitala fotoalbum. Med hjälp av GEDCOM-importen kan du importera den släktforskning du redan gjort.

Som en del i Familjeband finns tjänsten Bygdeband med material som hembygdsföreningar tillhörande Sveriges Hembygdsförbund har digitaliserat. Just nu arbetar cirka 250 hembygdsföreningar med att publicera sitt material.

HELGE OLSSON

helge@dis-syd.se

<http://kulturenanderslov.se/helge/>

20 år gammalt släktträd räddat

Hedersmedlem och sparad "klenod"
räddar 20 år gammalt släktträd.

I förra Macpalten skrev vi om hur vi försökte rädda Torkels 20 år gamla släktträd, som hans pappa hade skapat i DISGEN 3.5 för Macintosh i slutet på 1980-talet.

Av en slump hade en lämplig dator, en MacPlus, dykt upp, där vi kunde köra DISGEN 3.5-programmet och återskapa släktträdet.

Tanken var att vi i DISGEN 3.5 skulle skapa en s. k. GEDCOM-fil, som sedan kunde importeras i ett modernt släktforskningsprogram och därmed göras tillgänglig. Det visade sig att möjligheten att skapa GEDCOM-filer saknades i DISGEN 3.5-programmet.

Olika möjligheter prövades, bl. a. skapades textfiler som vi försökte importera

i DISGEN 4.5.5-programmet – med tanken att sedan i det programmet skapa GEDCOM-filer. Men, tyvärr, DISGEN 4.5.5 accepterade inte textfiler skapade i DISGEN 3.5.

Nu var goda råd dyra.

Där stod vi när vi skrev förra Macspalten.

Vi lovade att återkomma

Här kommer den spännande fortsättningen med ett lyckligt slut.

Vi funderade vidare, lade pannan i djupa veck för att försöka lösa problemet.

En del olika möjligheter prövades, men utan resultat. Det vore kul om vi kunde hjälpa Torkel att göra det tjugoföråriga gamla släktträdet läsbart, men nu såg det ganska så mörkt ut.

Om någon kunde lösa problemet så var det personen som skapat DISGEN 3.5-programmet på 1980-talet – Arne Wallgren, nu Hedersmedlem för sina insatser med DISGEN för Mac.

Jag fick tag på Arne, skickade över textfilerna som jag skapat i MacPlusen och efter bara några dagar kom en GEDCOM-fil i retur som importerades i Reunion-programmet.

Hurra – en glad och lycklig Torkel kunde nu läsa det mer än tjugoföråriga gamla släktträdet som hans far hade skapat 1987.

Så den sparade MacPlusen, som stod i sin originalkartong i Birgits garderob i Svedala, kom till nytta och glädje – t.o.m. ända borta i Amerika. 🍏

Mitt första år som släktforskare

Runt julen 2008 blev jag plötsligt nyfiken på mina rötter. Jag ringde min farfar och tog reda på så mycket jag kunde om min släkt på hans sida.

Jag hade hört att jag härstammade från en militärsläkt med rötter i Värmland. Det sades ha funnits brukspatroner och även släktband till författaren Selma Lagerlöf.

Vem skulle inte bli intresserad av att veta mer med den här bakgrundsinformationen?

Redan samma kväll satte jag mig vid min dator och började söka på efternamnet Allström på internet. Min första träff gav väl inte någon direkt klarhet i det hela, men när jag skrollade ned på sidan hittade jag en sida som kallades för *Anbytarforum*.

Jag kunde läsa där om andra personer, som satt i samma sits som jag själv och sökte svar på internet. Flera efterlysningar fanns om personer jag hade hört talas om. Jag gjorde en ny sökning på släktnamnet och fann sidan www.slaktdata.org.

På *Släktdata* kan man göra egna sökningar och vid en sökning på Allström kom det upp en mängd personer. Jag kunde finna min farfars bror Kurt Einar Allström och min egen farfarsfar Einar Ferdinand Allström.

Jag var som en blodigel. Allt jag kom över sög jag i mig. Idag kan jag födelsedata och dödsdata för väldigt många personer i släkten. Jag vet inte om det är normalt, men det är en viss fördel med det då man släktforskar och en del personer bär samma namn.

All information jag fann skrev jag ned i ett textdokument. Men oordningen började göra mitt arbete svårt. Jag blandade ihop personer och information som jag skaffat mig med hjälp av släktingar och vänliga själar på Anbytarforum.

Min första tanke var att köpa DISGEN, som det pratades varmt om på olika forum, men det blev en annan lösning för min del. Av en slump fann jag sajten www.genvagar.nu och den uppfyllde alla de krav jag hade för stunden. Dessutom var den gratis!

Hantering av ny information

Jag kopierade det mesta av min släktforskning från andra mer erfarna släktforskare, men en kväll beslöt jag mig för att skaffa mig ett abonnemang hos både Genline och ArkivDigital. Det var då jag fick lära mig hur roligt och spännande släktforskning verkligen kan vara.

Det är först när man söker informationen själv och dokumenterar alla sina källor, som man förstår vilken tid som egentligen ligger bakom en släktforskares arbete.

Jag måste medge att jag har haft tur, med ett ovanligt släktnamn är det lättare

Otto Allström
1867-1949

Ludvig Lars Allström (1723-1798)
1723-11-11 – 1798-10-05 (man)

Student: 1743 i Uppsala

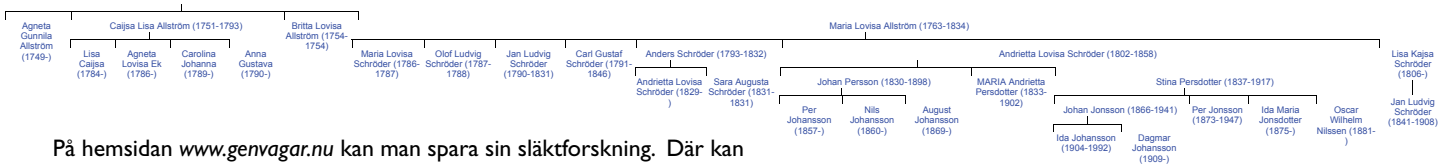
Kallades Ludonius Laurentti Allström. Ludvig blev Ludonius Lars blev Laurentti genom att det ibland skrevs på latin i våra kyrkoböcker. Tyvärr förs inte namnet Allström vidare genom Ludvigs barn för han fick bara döttrar.

Kuriosa:
Ludvig Allström köpte 1867 Ransberg Herrgård, Övre hammarens övre härd och blir i och med köpet brukspatron på Ransberg. Han säljer ganska snart egendomen till Johan Hall d.s., men Ludvig stannar dock kvar som förvaltare på Ransberg. Ludvigs efterträdare som förvaltare på Ransberg blir ingen mindre än hans svårson Adolf Engholm.

Genom Ludvig, så har Allström levt vidare på Ransberg, då man döpt ett av rummen i kavaljersflygeln till Allström. Där i gott sällskap av namn som Lagerlöf, Schröder, Björjesson, Geijer, Hall, Knöppel, Trolli, Engholm och Dahlgren.

KÄLLOR:
Ransäter AI:2 sid.139 (1791-1801)

Kopplingar till andra personer:
• gift med Lisa Cajsa Herwegh (1723-)

På hemsidan www.genvagar.nu kan man spara sin släktforskning. Där kan man enkelt säkra upp sitt arbete genom att alltid skriva ned sina källor.

för mig än för många andra släktforskare att hitta information. Ju fler personer jag fann och dokumenterade, desto mer intresserad blev jag av att veta hur de var som personer och hur de levde. Jag ville veta allt om dessa personer.

Jag fick ta del av en avlägsen släktings forskning. Denna person hade gjort några personakter om släktingarna han forskat fram. Informationen hade han fått från nu levande personer, som kunde berätta om släktingarna och hur de var när de levde.

Plötsligt var inte personerna längre bara namn med födelse- och dödsdata. De blev mer levande!

Dokumentation

Man lär sig väldigt fort när man börjar släktforska. Söker man efter information, så som jag gjorde, och läser diskussionerna på Anbytarforum, så får man snabbt lära sig hur viktigt det är att dokumentera och säkra upp sitt arbete.

Det pratades en del om DIS i forumen jag besökte, så jag gjorde ett eget besök på www.dis.se. Efter att surfat runt en stund på DIS skickande jag in en medlemsansökan. Det är verkligen inget jag ångrar idag. En vecka senare kom inbetalningskortet med posten och när jag betalat in avgiften fick jag de tre senaste numren av tidningen Diskulogen.

Även i Diskulogen togs det upp hur viktigt det är att säkra sitt arbete och gärna skicka in informationen till DISBYT

och DIS Arkiv, så att inga släktforskararbeten går till spillo vid exempelvis plötslig död, datorhaveri eller brand.

Mitt system

Jag sparade all min information på sidan www.genvagar.nu och dubbelsparade den på flera hårddiskar. Alla personakter jag ansåg vara färdiga skrev jag ut och lade i min dokumentväska.

Att skriva ut personakter är något jag vill rekommendera andra släktforskare att göra. Genom att alltid ha kopior hemma, lätt tillgängliga, så kan man dela med sig av dessa till intresserade personer.

Min väska med släktforskmateriel har jag alltid med mig när jag besöker någon avlägsen släkting jag letat upp. Oftast är de lika intresserade av att ta del av mitt arbete, som jag själv varit när jag letade upp informationen.

Begränsa sitt arbete

Jag nämnde tidigare att jag i början kopierade andra släktforskares arbete för att göra mitt eget släktträd. Risken med att göra som jag gjorde är att man inte får koll på om informationen är rätt. Jag har senare funnit att en hel del information inte varit helt korrekt.

Problemet är att många inte anger källor eller källanvisningar i sina släktträd. Detta borde alla göra eftersom andra då lätt kan kontrollera informationen.

En annan nackdel med att kopiera andras släktträd är att ditt släktträd blir

oerhört stort och du får svårt att hålla koll på det.

Jag insåg detta tidigt och koncentrerade mig på att begränsa min huvudsakliga forskning till bröderna Per och Ludvig Allströms ättlingar. Dessa två ska också ha varit de första som bar namnet Allström.

Per var född år 1716 i Alster, Karlstad och hans bror var född 1723. Per, som jag själv härstammar från, var rådman i Karlstad.

På bara ett år av släktforskande har jag samlat på mig närmare 300 ättlingar till Per Allström och hans hustru Justina Buchau, också hon född i Karlstad.

Jag fann många släktträd på internet där Allström fanns som ingifta anor. Jag skrev ned all information och byggde vidare på dessa släktträd och idag saknar jag inte många grenar alls.

Överraskningar

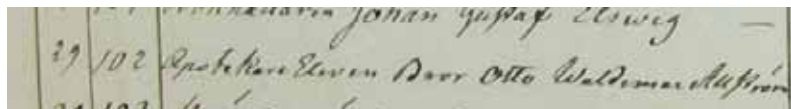
Jag har försökt få tag på alla nu levande ättlingar till Per och Justina, vilket också givit mig många intressanta upplevelser. Jag har hunnit träffa flera av dessa personer, då jag har turen att resa i mitt arbete. Men ibland dyker det upp överraskningar man kanske inte alltid är beredd på.

Min farfars farfar Karl Emil Allström beviljades den 20 juli 1885 utflyttningsbetyg från Fryksände, Värmland av pastor M. Lagerlöf. Han hamnade som dräng hos sin blivande svärfar Per Nilsson Halén i Helgum, Sollefteå.

Karl Emil Allström, Ottos bror, med hustru.

Inflyttning i Eskilstuna, där Bror Otto Waldemar Allström omnämns som Apotekarelev.

Hans barnbarn, min farfar, var född i Härnösand och arbetade som sjukvårdsfurir i militären. Min farfar lämnade Härnösand och hamnade slutligen i Göteborg.

1981 föddes jag själv i Göteborg, men efter mina föräldrars separation fick jag växa upp i Åmål, Dalsland. Och det är just i Åmål det oväntade med mitt släktforskande får en betydelse.

På samma gata, i huset mitt emot, bodde en dam jag i min busiga barndom inte kom allt för väl överens med. Hon uppskattade inte att plocka upp hockey-puckar som allt som oftast råkat hamna på hennes gräsmatta efter landhockey-matcherna på gatan.

Hennes barnbarn var bara ett år yngre än jag och vi drog inte alltid jämnt med varandra vi heller. Det kunde till och med hända att vi på skolgården kom i handgemäng med varandra.

För några månader sedan fick jag fram uppgifter om att just denna pojke, som jag inte alltid kom överens med, råkar vara en släkting till mig. Karl Emil Allströms bror Otto Allström är farfars morfar till honom.

Man vet aldrig vad man finner när man släktforskar och fler överraskningar står säkert och knackar på dörren.

Det som är roligt med denna historia är just det att min farfars farfar flyttade så långt bort och ändå, bara några generationer senare, knöts släkterna ihop igen och hamnade i det geografiska område de faktiskt härstammar från.

Detektivarbete

Nu när vi har så bra möjligheter att släktforska hemma vid datorn har det också kommit många nya sökvägar till information.

Kungliga biblioteket har börjat digitalisera svenska dagstidningar från 1800-talet och på en sökning där fann jag flera Allström, vilket också hjälpte mig att finna mycket information, som jag saknat tidigare.

Men med mer information följer också fler frågetecken. När jag läste en av de gamla tidningarna från 1891-05-19 kunde jag läsa om en D:r Valdemar Allström, som kanske inte hade riktigt rent mjöl i påsen. Vem var han?

Valdemar ska ha varit annonsagent för en svensk tidning i Chicago, som senare flyttat till Kalifornien och funnit en guldgruva.. Tidningen fortsätter med att skriva att han bildade bolaget *Monte Christo*

Goldmine Co och fick väldigt många att investera i hans bolag.

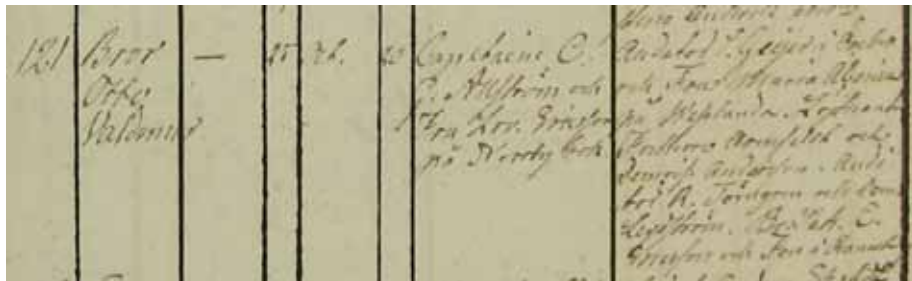
Enligt honom själv tjänade han \$72 000 på den affären, men det skulle visa sig att han också var den enda som gick med vinst för aktierna han sålde var värdelösa. Gruvan ska ha varit påhittad och Valdemar tvingats att lämna Chicago för att sedan flacka omkring i andra delar av världen.

Jag har länge försökt hitta en Valdemar Allström och strax innan jul 2009 hittade jag en Bror Otto Waldemar Allström, som ska ha varit född i Fellingsbro.

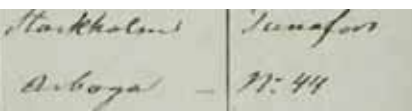
» Just denna pojke, som jag inte alltid kom överens med, råkar vara en släkting till mig. «

Historien jag läste i den digitaliserade dagspressen blev än mer intressant när det visade sig att alla barnen till kapten Carl-Gustaf Allström emigrerade till Amerika efter faderns död.

När jag fann Bror Otto Waldemar började jag forska i hans liv och det visade sig att han 1855 i inflyttningslängden i Eskilstuna var skriven som apotekarelev. I tidningsartikeln från 1891 stod det

Födelseboken i Fellingsbro för Bror Otto Waldemar Allström.

att han kallades för D:r Valdemar Allström och jobbade på en svensk tidning. Jag känner mig rätt säker på att detta är samma person, men tyvärr har jag inte kommit så långt att jag kan bekräfta detta. Men jag tycker nog att sannolikheten att det skulle vara samma person är större än att det inte är det.

Jag får börja lära mig att följa personer som emigrerar till Amerika och återkomma med en redogörelse för vad detta spår gett.

När man kört fast

Flera gånger i mitt släktforskande har jag kört fast. Jag har då fått god hjälp av flera personer. Framför allt har Kila-geneologen Gunnar Jonsson hjälpt mig med att finna en del uppgifter om när Valdemar Allström och hans syskon for till Amerika. Han har även givit mig några tips om vilka program man ska använda. Gunnar är för övrigt fadder på DISGEN.

Kör fast i släktforskningen gör troligen både nya och erfarna forskare. Ibland ligger svaret man söker mitt framför näsan på en, men man missar det för att man inte är tillräckligt fokuserad.

För mig har det bara funnits två alternativ när jag kört fast och det har funkade bra för mig. Oftast avbryter jag sökan-

det på den personen jag kört fast på och forskar fram någon generation på ingifta personer.

Ibland händer det att man faktiskt råkar finna just det man sökt efter när man letar på andra personer. Många bodde ofta i samma socken eller var inhysta hos dem som var mer lyckligt lottade.

Flera sådana exempel har jag i mitt arbete och lika glad blir jag varje gång, då jag känner att jag finner personerna som mystiskt försvunnit från kyrkoböckerna.

Ett annat alternativ när man kört fast är att faktiskt göra sökningar och efterlysningar på internet. DISBYT och Anbytarforum är de jag fått fram mest ifrån.

Jag tycker det är viktigt att visa sin uppskattning när man får hjälp från andra släktforskare. Man får inte glömma att det är frivilligt arbete de gör när de hjälper andra. Man får inte kräva att någon ska ge en ett svar. Ibland kan det ta upp till flera veckor innan någon svarar. Jag har faktiskt sett exempel där en fråga inte besvarats förrän 3–4 år senare.

Släktforskning tar tid och man måste vara medveten om att man förr eller senare inte kommer längre tillbaka. Dit har jag, tack och lov, ännu inte kommit. 🙏

En skandinavisk modellrepublik lär inom kort komma att inrättas på de så kallade Serrana-bankarna, hvilka ligga i Karaibiska sjön, ungefär 125 eng. mil öster om Honduras, berättar svensk-amerikanska tidn. Nordstjernan. Det är åtta bankar, af hvilka dock endast tre eller fyra upptaga nå got betydligare utrymme. Der lär finnas stora lager af guano samt skogar af färgträd. Bankarne eller rättare öfver äro bebodda, men ha sedan någon tid stått under Förenta staternas beskydd, till dess de inköptes af en privatperson i Boston. Denne lär emellertid icke bry sig om sin tropiska besittning, hvarför en driftig norrman passat på och från därne affört flera skeppslaster af ofvannämnda varor, hvilka inbringat honom en rätt förmögenhet. Nu lærer ett bolag ha bildats att formligen taga dessa öar i besittning och der bilda en skandinavisk koloni, hvilken, när den blir manstark nog, skall inrättas till en idealrepublik enligt schweiziskt mönster. Dr Valdemar Allström, fordom literatör i Chicago, samt kapten Emil Lindberg, f. d. svensk konsul i St: Louis, lära stå i spetsen för företaget. Baron von Saltza på Mem samt hr John Asker, son till framlidne landshöfd. Asker, ha försökt köpa sig in i bolaget, men kapten Lindberg har svarat, att bolaget har pengar nog och kan stå för sig själf. Till en början skall kolonien segla under amerikansk flagga, men längre fram skall den kallas republiken Serrana.

Ett fynd från Digitaliserad Dagspress, där en D:r Valdemar Allström härjar i Amerika.

Länkar:

www.genvagar.nu
www.genline.se
www.arkivdigital.se
www.dis.se
www.genealogi.se
www.kb.se > Digitala samlingar >
 Digitaliserad dagspress

Harold Westin

a remarkable man

Harald från Gåsinge, Sörmland, flyttade till USA och blev Harold, en mycket omtyckt och engagerad scoutledare. Följande berättelse om Harald Westin är baserad på skrifter, brev och mail från USA under flera år.

I Georgia har man skrivit och gett ut en skrift till Harolds minne. Jag lånade rubriken från denna skrift "A remarkable man". Till 100-årsdagen av Harolds födelse gav dessutom Tuscarora Council och Georgia Council i Georgia, USA, ut ett särskilt minneskuvert med speciella scoutfrimärken.

Carl Harald Magnus Westin föddes den 6 januari 1897 på gården Storralla i Gåsinge församling, Sörmland (halvvägs mellan Strängnäs och Nyköping). Harald var mellanbarnet bland fem syskon.

Haralds far Carl Peter hade arbetat några år i Kanadas skogar i unga år men för sedan med en kamrat ner till New Orleans, USA. Gula febern härjade just då och båda insjuknade och hamnade på sjukhus. Carls kamrat dog men själv överlevde han. Sjukhuspersonalen meddelade av misstag den svenska ambassaden att Carl Peter dött.

Ambassaden skickade ett brev till Carl Peters far i Sverige om att sonen dött och när Carl Peters far, den förmögne byggmästaren Carl Erik Westin, (1815–1885) erfor detta, skrev han ett nytt testamente med donationer åt olika håll och sköt sig därefter. Misstaget upptäcktes först när

Carl Peter hade tillfrisknat och senare kom hem. Hans arv hade gått till andra, men han lyckades få tillbaka en del möbler och några småsaker. Den stora förmögenheten var dock borta.

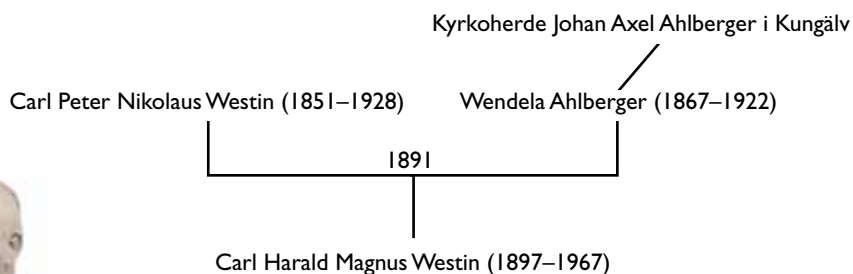
Storralla gård

Hemkommen köpte då Carl Peter som ungt Karl Storralla gård och skrevs på gården 15:e december 1886. Granngården Närlunda drevs av agronomen Hugo Lindeberg. De två möttes och när Hugo 1888 gifte sig med Emma Ahlberger i Kungälv var Carl Peter marskalk vid bröllopet och mötte därigenom sin blivande hustru Wendela Ahlberger, Emmas syster. Storralla gav dock inte något större överskott då Carl inte var utbildad lantbrukare, och familjen hade ekonomiska problem. Harald beundrade djupt sin mor som klarade att tackla den dåliga ekonomin. Efter några år, 1901, såldes gården och familjen flyttade till Stockholm.

Utbildning

Som ung var Harald aktiv i scoutkåren och under studietiden arbetade han för att bekosta sin utbildning och slet bl.a. i skogarna i Norrland. I samtalen med sin

Haralds föräldrar: Carl Peter Nikolaus och Wendela Westin.

far förstod han att skogsarbete var lika tungt i Kanada som i Sverige. Samtidigt intresserade han sig för boxning och brottning och tog extra undervisning i jiu-jitsu för att lära sig försvara sig.

Harald utbildade sig vid Västerås El-Tekniska fackskola och var färdig elingenjör den 1 juni 1921. Efterdyningarna av första världskriget gjorde att han hade svårt att få arbete och han valde, trots att han inte talade engelska, att 26 år gammal emigrera till USA i början av februari 1923. Hans mor hade dött året innan.

Amerika

Enligt den amerikanska List of Manifest från båten S/S Drottningholm kom han från sin fars adress Carl Peter Westin, bosatt Skånegatan 111 i Stockholm, och angav som referens i USA orten Wilkinsburgh och vännen Sven Hoffman. Efter ankomsten till Ellis Island den 6 mars 1923 for han till Pittsburgh där stora elfirmor fanns.

Nu gällde det att utan kunskaper i engelska söka arbete. När han kom ut från järnvägsstationen förstod en japan utanför stationen att han var villrådig. Man-

nen råkade kunna litet tyska och genom honom fick Harald hjälp att hitta ett hotell där man talade tyska. Han hade med sig litet pengar från Sverige men efter att ha växlat dem till dollar förstod han att han snarast måste söka arbete innan pengarna tog slut.

Han begav sig till Westinghouse Corporation men vakten ville först inte släppa in honom på den jättestora anläggningen eftersom han inte förstod honom. Småningom visades han till personalavdelningen och man anställde honom redan dagen därpå därför att den avdelningschef som skickades efter var norrman och förstod honom.

Atlanta

Westinghouse sände honom efter några år till Atlanta, Georgia, för att som serviceingenjör inom elektronik ta hand om en specialutrustning som levererats till Georgia Power Company. Men redan efter någon tid erbjöds han av Georgia Power Co ett bättre arbete hos dem och han tog avsked från Westinghouse och flyttade för gott till Atlanta.

Sina engelskakunskaper hade Harald fått genom att lyssna och studera tala-

ren. Någon direkt kurs i engelska språket hade han aldrig brytt sig om. Ändå ansågs han av alla vara oerhört kunnig och ha lätt för att uttrycka sig och hans skicklighet att "avläsa" en motpart hade något nästan osannolikt över sig.

Vildmarksliv

När han bosatt sig i Atlanta brukade Harald göra långa utflykter, utforska omgivningarna, övernatta utomhus i skogarna, jaga, söka fotomotiv i vildmarken m.m. och några pojkar blev intresserade av det friluftsliv han levde.

Han blev därför snart ombedd att ta över en grupp som ledare och gick igenom en ledarkurs. När man sedan ville ha honom som ledare gav han ett ultimatum. Antingen fick han ta hand om värstingar, annars avstod han. Det gällde några bråkiga pojkar i omgivningen vars ledare ständigt slutade efter pojkarnas trakasserier och Harald (som nu ändrat sitt förnamn till Harold) blev deras ledare. Han hade ju varit scout i Sverige och fann sig väl tillrätta med pojkarna som kom från de rikare delarna av Atlanta.

Dessa pojkar lärde sig snabbt att uppskatta sin nya ledare. Först på grund av

hans kroppliga styrka men sedan såg de hans personlighet och insåg att de fått den bästa ledaren på många år. Genom honom blev deras kår ledande inom distriktet och vann många priser.

Harold organiserade långa, ansträngande turer med pojkarna i bergen i norra Georgia, där de ibland kunde överraskas av tjock dimma och måste ordna provisoriska övernattningsplatser i bergsskrevor, och pojkarna växte med uppgifterna. Det blev ett privilegium att få tillhöra Harolds scoutkår.

Kungligt besök

Han startade en sjöscoutkår som år 1929 fick möjlighet att delta i World Jambo-ree i Birkenhead i England. En av pojkarna berättade senare att de stolta fick hälsa på Prinsen av Wales (senare kung Edward VIII) vid hans oväntade besök i lägret.

Den stora depressionen i världen påverkade även Harold. Georgia Power Co lade ner avdelningar och friställde folk. Harald erbjöds visserligen arbete i Sydamerika men avböjde då han ville stanna i Atlanta. Att åka hem till Sverige var otänkbart eftersom depressionen även där slagit hårt. Båda hans föräldrar var döda och även om han hade syskon i Sverige ville han inte åka hem.

Ny karriär

Nu började han sälja försäkringar i Atlanta men han var ingen bra försäljare och hans pengar började ta slut. Han sålde då sitt hus för att överleva och fick tillåtelse av scoutkåren att bosätta sig i deras läger Camp Bert Allen om han åtog sig att sköta reparationer på husen.

Han lyckades, trots att han var elektroingenjör, att med existerande material reparera vattenledningar och pumpar i lägret och få det att fungera bättre än tidigare. Att köpa reservdelar fanns det inga pengar till. Under tiden i lägret bodde han med sin schäfer Wanda i ett litet utrymme där det var svårt att hålla värmen. (De nu vuxna scouterna har senare ofta undrat om han döpte sin schäfer till Wanda till minne av sin mor Wendela.)

När lägrets dåvarande chef, som bodde på lägret, avgick och flyttade efter sin hustrus död, tillfrågades Harold om han kunde ta över ansvaret. Han tackade ja, flyttade in i lägerchefens hus och hade nu hittat sin plats i livet. Ständigt tänkte han igenom förbättringar i lägret, ordnade bättre lager för all utrustning och byggde småningom några nya hus för kontor och fritidsverksamhet. Framför allt på-

» Han var sällan ensam i huset eftersom hans pojkar älskade att komma ut och träffa honom. «

verkade han alla att sluta slänga skräp i omgivningen, designade en brännugn för skräpet och fick folk att vara stolta över den prydliga omgivningen.

Inbrottsförsök

När han flyttat in i lägerchefens hus, väcktes han en natt av en inbrottstjuv. Denne hade hittat en stege som rests mot fönstret på övervåningen just där Harold sov. Schäfern gjorde ett utfall mot fönstret, stegen välte och tjuven försvann. Några dagar senare lades förgiftad mat ut i närheten och Harold måste skynda till veterinär med sin hund. Wanda var ett

skydd för honom och hade redan tidigare räddat honom vid ett rån på en gata i Atlanta. Han hade fått valpen av en av sina scouter och den följde honom överallt.

Scoutlivet

Harold var inte någon särskilt lång man, kanske 175 cm, (enligt vännerna 7 fot 9 inches lång) men hade en anseelig styrka och en av hans pojkar berättar att han sett Harold riva en hel kortlek i två delar. Han uppmuntrade alltid pojkarna att träna.

Harold ordnade kontinuerligt campingläger och resor för pojkarna. 1939 åkte han med pojkarna i buss till New York för att se världsutställningen och hade där fått tillstånd att tälta i en park. Kostnaden blev låg och om några pojkar ändå hade svårt med pengar betalade Harold för dem vilket de aldrig glömde.

År 1935 frågade Boy Scout Council om Harold möjligen skulle vilja gå en administrativ kurs för att ta över ledningen och det ekonomiska ansvaret för hela det stora Wayne-distriktet och han accepterade. Han blev

härefter Field Executiv, d.v.s. ansvarig för Atlanta Boy Scout Council i staten Georgia under åren 1937–1943 och innehade därefter motsvarande tjänst för hela nordvästra Georgia Council i Rome fram till sin pensionering. Han tillbringade flera timmar varje dag på kårens huvudkontor men bodde kvar i lägret. Han var sällan ensam i huset eftersom hans pojkar älskade att komma ut och träffa honom.

Historieberättare

Under veckosluten hade han därför ofta besök. Pojkarna kunde få hålla hans

Stående från vänster: Två scouter med Eagle-märket, i mitten Nils Holger Lagerlöf, därefter en scout med Eagle-märke och till höger Carl Harald Westin i svenska? scoutkläder. Sittande från vänster: Elin Lagerlöf (född Röing) och Haralds mors mör Anna Ahlberger.

Vänster: Harold Westins timmerhus.
Höger: Minneskuvert med scoutfri-
märken utgivet till Harold Westins
minne 1997, 100 år efter hans fö-
delse 6 januari 1897.

➔ stenyxa i handen medan han berättade hur han hittat den på sin fars gård i Sörmland och pojkarna var imponerade av denna kanske 2000 år gamla yxa. Han visade dem sin fars Bowie-kniv som fadern hade använt när han arbetade i Kanada på 1800-talet, alltså även denna mycket gammal. Han visade dem sin Aston-pistol med året 1849 ingraverat. De fick se hans idrottspriser från Sverige och andra för dem intressanta, exotiska föremål. Ett av idrottspriserna, föreställande en löpande pojke, hade Harold erhållit efter att ha vunnit en viktig tävling i Sverige, och pojkarna tyckte att figuren liknade honom själv.

Harold var intresserad av matlagning och gäster i hans hem fick ofta smaka svensk mat och de flesta uppskattade det. Några av pojkarna undvek det, det var inte i deras smak.

Ungdomsvård

Harolds åsikt om modern ungdom var att den i sig inte hade ändrats mycket. "De är mer insatta i många saker idag, men i övrigt är det ingen större skillnad!" Han insåg tidigt att man måste dra fasta gränser för ungdomarna och att om de överskred gränsen kunde det få tråkiga följder för dem. Han talade sällan om någon hjälp han givit någon pojke. En gång

anförtrodde han en vän att om han berättade om en välgärning han gjort tycktes den senare slå fel, men om han höll tyst om den blev resultatet alltid positivt.

Under åren hade Harold ofta hjälpt ungdomsdomstolen genom att ta sig an pojkar som kom från svåra miljöer. Vanligtvis hade han inga som helst problem med pojkarna genom sitt fasta uppträdande och sin rättvisa och de hittade senare rätt i livet och stabiliserade sig på rätt sida av lagen.

En av hans pojkar skrev som vuxen i ett mail till mig att om inte Harold den gången hade tagit in honom i sin kår och han fått lära sig "mores" av honom skulle han säkerligen ha hamnat i fängelse redan som tonåring. Han hade varit på väg in i en kriminell utförsbacke när Harold tagit honom till kåren och fått honom att ändra sig, skaffa sig en ordentlig utbildning och han var nu framgångsrik.

Under alla dessa år hade Harold inpräglad i sina pojkar scoutprincipen "att utveckla heder, stärka karaktären och lära sig att lita på sig själv!" Hans åsikt var att "karaktär är sättet du väljer väg när du följer dina hedersbegrepp!" Hela hans liv var ett uttryck för denna tro.

Han överförde de principer som han själv levde efter till hundratals pojkar i staten Georgia, USA, och gav dem kraft

inför framtiden och alla har de nått långt i sina karriärer.

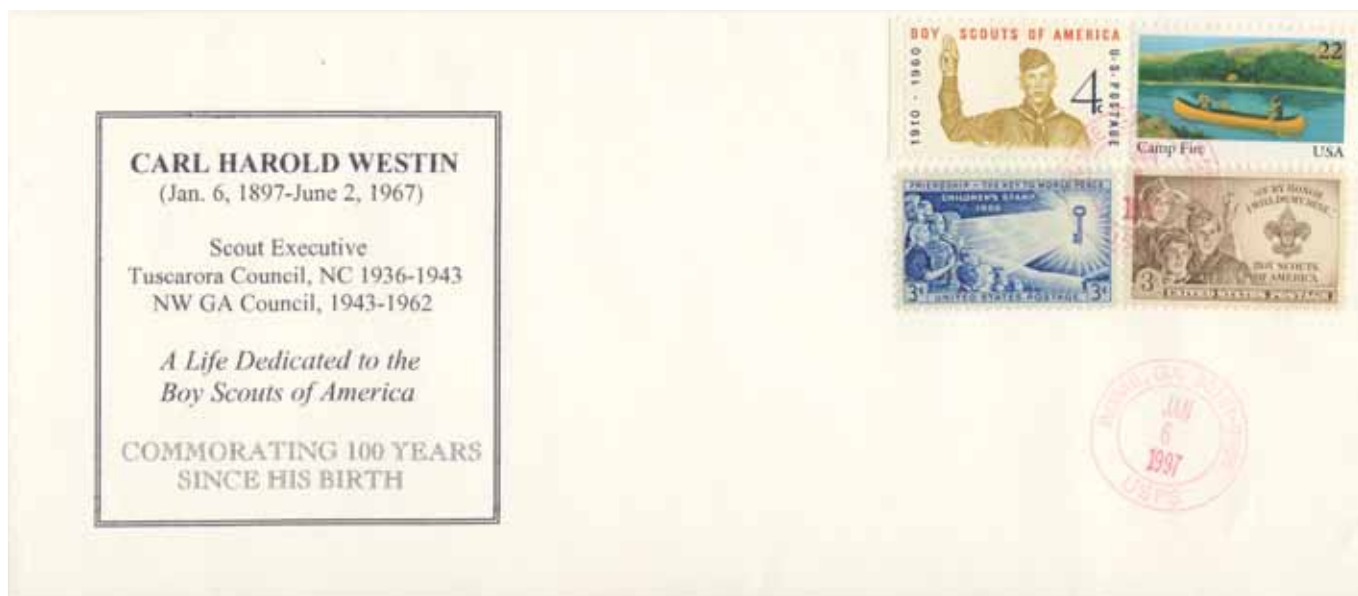
Familjeliv

När ekonomin förbättrades i Amerika blev Harold erbjuden ett arbete inom elektroteknik men tackade nej. Arbetet med scouterna var hans stora intresse.

Han förblev ogift, men tog ofta hand om pojkar genom ungdomsdomstolar för att de inte skulle fortsätta i sin kriminalitet. De fick periodvis bo hos honom och lära sig av honom och hans inställning till omvärlden. Han tog till sig en föräldralös pojke som bodde hos sin moster och var på väg in i kriminalitet. Pojken blev en slag fosterson för honom och Harold fick på så sätt en slags familj. Men under andra världskriget dödades fostersonen i en ubåtsolycka och när pojkens moster senare dog lämnades pojkens medaljer till Harold som närmast anhörig. Själv hade Harold den amerikanska scoutrörelsens främsta utmärkelser.

Gåva

En av hans pojkar berättar att när han gifte sig och fick en son, fick sonen i dopgåva en kråsnål i guld med en pärla inarbetad av Harold. Samtidigt berättade Harold historien om nålen och vännen skrev ner den. Harolds farfar

Carl Westin hade fått den i gåva av den svenske kungen som ett extra tack för den utsökta byggnad som han ritat.

Pojkens pappa bad, efter Harold's död, mig att försöka kontrollera sanningen i historien. Det enda jag kunde göra var att hämta uppgiften ur farfadern Carl Erik Westins bouppteckning från år 1885 och sedan kunde stadsarkivet konfirmera att två kråsnålar i guld med pärlor fanns upptagna där.

I Sverige hade Harold tillhört den lutherska statskyrkan, men han hittade så småningom in i den presbyteriska kyrkan i Atlanta, den kyrka han ville tillhöra, och förblev presbyterian till sin död.

Han hade redan 1943 sökt och fått amerikanskt medborgarskap och han var sedan länge medlem i Mount Olive Rotary club, Amerikas Röda kors och den nationella skytteorganisationen.

Sverigeresa

På 60-årsdagen fick han i gåva av scoutkårerna vid pensioneringen en hemresa till Sverige. Det var enda gången jag träffade honom när han kom till vårt hem i Danderyd. Det jag minns bäst vid hans besök var hans språk eftersom hans uttryck hade stannat kvar i 1920-talet när han bodde här. Hans ålderdomliga språk var intressant i mina öron och jag upp-

skattade det mycket. Fotograf som han var, tog han också en utmärkt bild av oss alla. Även hans bror och svägerska var då med vid besöket hos oss.

Han tillfrågades senare i USA av en god vän vad han älskade mest, Sverige eller USA. Lugnt såg han på vännen och svarade med en motfråga. "Vem älskar du mest själv? Din mor eller din fru?"

Pension

När han pensionerade sig, ville alla ge honom ett verkligt tack för hans stöd under alla år och de lät bygga till honom ett timmerhus inom scouternas stora parkområde Tuscarora-lägret i Goldsboro för att alltid ha honom i närheten. Ständigt besöktes han av sina pojkar och deras familjer. Deras söner blev i sin tur scouter och kom till lägret och ville träffa honom och lära sig hans kunskaper.

70 år gammal fick Harold en hjärtattack och kördes till sjukhuset i Goldsboro, men hans liv gick inte att rädda. Begravningsakten skedde i den presbyterianska kyrkan i Goldsboro och han begravdes på Wayne kyrkogård i Dudley, North Carolina. I kyrkan fyllde hans scouter i sina uniformer de främsta raderna och alla hans vänner raderna bakom dem. 🌳

Scouthistoria

År 1907 samlade Robert Baden-Powell, general i brittiska armén, 20 pojkar på Brownsea Island utanför Englands sydkust till det allra första scoutlägret.

Baden-Powell hade arbetat som militär i över 30 år. Han var inte ensam om att, i tidens anda, oroa sig för den unga, manliga befolkningens "andliga och fysiska svaghet". Han beskriver hur han såg "tusentals pojkar och unga män som var bleka, smalbröstade, kuttryggiga, trista typer som ständigt rökte cigaretter och som ägnade sig åt vadhållning". Baden-Powell ville skapa en meningsfull fritid åt de här pojkarna, men han ville också göra dem redo för att gå ut i strid.

1908 publicerades *Scouting for Boys – a handbook for instruction in good citizenship*, där han samlade sina idéer om scouting.

Tre år efter lägret på Brownsea Island fanns det över 100 000 scouter i England och Skottland. Bara några år senare fanns scouting i alla världsdelar.

1918 kom Baden-Powells *Girl Guiding*. I den skriver han "Now I shall be told that I am trying to make girls into tomboys. Not a bit of it - quite the opposite: but girls don't want to be dolls, they have an ambition above that; and also men do not desire to have dolls as their wives - they want comrades."

Sveriges första scoutkår, Riddarpojkar i Göteborg, startades 1910. Sveriges Scoutförbund (SS) bildades 1912.

www.scout.se

Forteckning på Utfärdade Pass från Carlstads Lands Cancellie uti April Månad År 1813.

År, Månad och Dag då Passet utfärdades.	Pass Innehafvarens Namn, Alder, Utseende och hemort, Embete, Tjenst eller Yrke, samt Stället hvarifrån den resande kommer	Varilke Orter den Resande bör genomfara, Stället där han ämnar sig uppehålla eller kvarstanna, jemte tiden huru länge Passet gälljer
---	---	--

Arkivskatten inrikes pass

TEXT: Hans Hanner
BILD: Hans Hanner

De bevarade källorna om resande är ett oerhört rikt och alldeles för litet använt material. Till ännu större glädje för forskare av olika slag och med olika frågeställningar skulle det kunna bli om det upprättades register till främst passjournalerna men även gästgiveridagböckerna.

Med dessa ord avslutade Anna-Brita Lövgren 1987 sin artikel "Material om resande" i Skånsk släktforskning. Jubileumsskrift 1937–87. Artikeln handlar om de dokument som bevarats i våra arkiv där vi kan finna uppgifter om personer som företagit resor. Den främsta källan är passjournaler, men i arkiven finns även gästgiveridagböcker och i enstaka fall passansökningar och även själva passhandlingarna. Nu, 23 år senare, inleds det projekt som Anna-Brita Lövgren efterlyste i sin artikel. Genealogiska Föreningen har under våren påbörjat avfotografering av passjournaler och gör dessa fotografier tillgängliga på sina medlemssidor. Med medlemmars hjälp byggs ett personregister upp som med tiden kan bli omfattande. Ett web-baserat formulär för sådan inmatning kommer att sjösättas under sommaren.

Möjlighet till viss sökning i personregistret kommer att finnas även för den som inte är GF-medlem.

Stora delar av den fakta som redovisas nedan kommer från artiklar skrivna av en historisk expert på resande och passhandlingar, Anna-Brita Lövgren, docent i historia och f.d. landsarkivarie.

När fanns inrikes pass?

I äldre tider krävdes inte pass endast för utrikes resor. Fram till 1860 krävdes pass även för inrikes resor. Våra äldsta (påträffade) svenska belägg för att pass utfärdats är från Gustav Vasas tid. År 1602 utfärdades "Förbudsplakat att intet resa genom landet utan resepass" och därefter följde under de närmaste århundradena flertalet författningar som reglerade resandet.

Grundidén var att pass skulle utfärdas för resor ut ur länet, men hade man inte fast tjänst så kunde pass även krävas för den som reste inom det län han eller hon bodde i. Undantag gällde om den resande var allmänt känd där han eller hon färdades.

Normalt skulle pass utfärdas för varje enskild resa och det skulle visas upp flitigt. I *Carl Linnæi Skånska Resa* skriver Linné om hur han och hans resällskap den 1:a maj 1749 skulle till att lämna Västerås: "sedan wi här blifwit förpassade af Landshöfdingen Högw. Herr Baron Frisendorff och Lands=Secreteraren Fortelius, skyndade wi med resan." En

vecka senare, när sällskapet skulle avresa från Växjö noterar han åter: "Landshöfdingen, H. H. Rotlieb på Cronoberg, förpassade oss vidare. Hela dagen continuerade med åska och regn."

Arkivmaterialet är stort och finns utspritt. Att kartlägga olika passhandlingar i rikets arkivalier är en inte helt lätt uppgift. Genealogiska Föreningen inleder sitt dokumentationsarbete med passjournaler som under en period på närmare 50 år inrapporterades till justitiekanslern. De förvaras på Riksarkivet i justitiekanslerns arkiv med beteckningen E III cf – Passjournaler. Serien inleds 1812. Varför detta år? Jo, i början av 1800-talet var Sverige i krig och det rådde politisk och social oro. En översyn av kontrollbehovet för resande skedde och den 14 augusti 1812 kom Kungliga Majestäts nådiga påbud om resandes skyldighet att vara försedda med behörigt pass. Påbudet innebar en skärpning av tidigare regler. "En var resande bör hädanefters vara med vederbörligt pass försedd, samt skyldig att vid anfordran detsamma uppvisa". "En särskild bok eller journal" skulle föras av de myndigheter som utfärdade pass, i huvudsak länsstyrelser (landskanslier) för landsortsbefolkningen i länet och magistrater för stadsbefolkningen.

Förteckningar över utfärdade pass skulle i början av varje månad översändas till justitiekanslern. 1860 upphävdes föreskrifterna. Passjournalerna inne-

Pafstagarens Namn, Tjenst eller Näringsfång.	Beskrifning å Pafstagaren.							Tiden å hvilken Pasfet gäller.	Orten hvarest Pasfet lyder.
	Födelseort.	Ålders År.	Hår.	Ögon.	Anligg.	Växt.	Kropp lyte.		
Pafstagaren Carl. Kronobergs län Sven Bergman Hans län	Härnäs	40	brun	blå	lång	slank	—	1 mån	Skåne

Vänster: Lokalt utformat handskrivet formulär för passjournaler. Värmlands läns landskansli, Karlstad, februari 1813.
Ovan: Lokalt utformat och upptryckt formulär för passjournaler. Kronobergs läns landskansli, Växjö, september 1813.

håller i huvudsak uppgifter om inrikes resor, men även uppgifter om utrikes resor dyker upp. Resor till och från nuvarande Sverige undersöks sedan några år tillbaka av medlemmar ur G-gruppen. Projektgruppen Över Östersjön arbetar med att finna fram till och fotografera av dokument om resor från det som idag utgör det svenska fastlandet – med andra ord resor över Östersjön.

Varför pass?

Passhandlingar fyllde förr liksom idag en kontrollfunktion. På Gustav Vasas tid fyllde de till exempel funktionen att allmogen skulle kunna urskilja dem de var skyldiga ställa upp med skjutshästar för. Även om passen alltid fyllt en kontrollfunktion har orsaken bakom denna kontrollönskan varierat. Vid krig eller inre oroligheter ville man förhindra spioneri och uppror – det sökte man uppnå genom att kontrollera de resande. Handel skulle idkas inom staden av dess borgare. Andra handelsmän ville man ha viss översyn över. Emigration var länge förbjudet – Sverige ville inte förlora värdefull arbetskraft, och utan pass ingen laglig utvandring. En arbetsför person skulle driva rörelse eller inneha tjänst. Denna tjänst fick han inte lämna. För en anställd som reste för sin husbondes räkning framgick det i passet att han gjorde så. Passreglerna var ett sätt att motverka förekomsten av kringvandrande tiggare och lösdrivare. Under 1800-talet skedde

en stor befolkningstillväxt, många hade svårt med försörjningen och ville söka sitt uppehälle på annan ort. Lösdriveri kunde också innebära upprorsmakeri och kriminalitet.

Vilka finns med?

Utifrån vilka personer staten ville ha kontroll över kan man förmoda att det är olika grupper som är överrepresenterade i passjournalerna. Så är det också. Många är hantverkare och handelsmän som skulle sälja, en del är gesäller på vandring, vissa fabrikörer och industriidkare. Åter andra är högre ståndspersoner och hade ärende att resa men också råd med det. En del var emigranter. Vi finner resandefolk med yrkestitlarna valackare och huddragare. Men också en hel del "vanligt folk" dyker upp, drängar och pigor som reser med sin husbonde.

Mycket tydligt är hur beskrivningar av folks utseende m.m. i passen skulle fylla samma funktion av identifikationsverktyg som senare passfotografierna. Personernas utseende beskrevs men även andra kännetecken figurerar, som "talar rent", "talar finska och svenska", "skriver sitt namn", "svag hörsel". Denna utförligare beskrivning av kännetecken var sällan förekommande på fint folk.

Bland utfärdade pass vid Södermanlands läns landskansli under februari månad 1813 finner vi kammarjunkaren och riddaren av Kungliga Nordstjärneorden John Jennings med sin fru frihe-

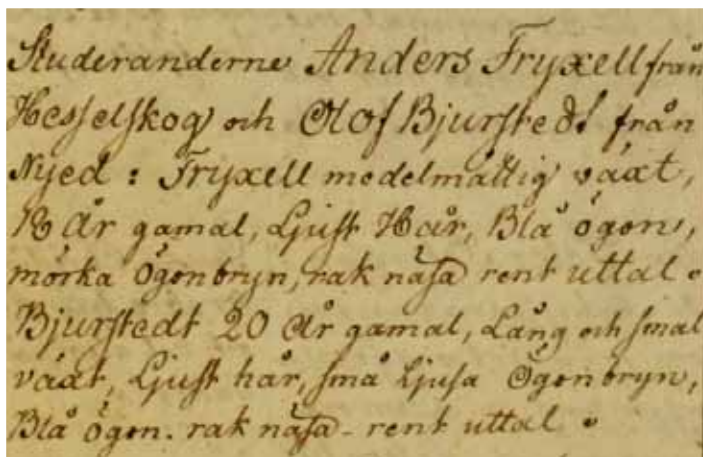
rinnan Sophia Eleonora Rosenhane och deras tjänstefolk kammarpigan Ewa, tafeltäckaren Gustaf Forsman och kusken Sven Bergman. Sällskapet fick pass för att resa från Täckhammar på obestämd väg under obestämd tid och passet gällde "åtskilliga resor inom riket". Inga anteckningar finns om personernas utseende, åldrar eller födelseorter. Lite längre ned på samma sida i passjournalen finner vi i kontrast sämskmakareänskan Ingrid Beata Stålhös, 66 år gammal och född i Karlshamn. Hon fick pass för att resa från Nyköping till Stockholm. Resan gällde för vägen Nyköping – Svärdbro – Åby – Pilkrog – Södertälje – Fittja – Stockholm, alltsammans orter med gästgivaregårdar som hade skjutshåll och med ett inbördes avstånd på 15-20 km. Under rubriken "Personens utseende" anges att hon har blandat grått och brunt hår, blå ögon, ljusa ögonbryn, trindlagt och skrynkligt ansikte samt liten och något lutande växt.

Passjournalerna är ett sällsynt spännande arkivmaterial att fördjupa sig i för att det innehåller kunskap som kan användas för olika typer av forskning. Det innehåller kunskap som retar fantasin och väcker undringar. Och för forskaren med livlig bildfantasi målas scener ur forna liv upp.

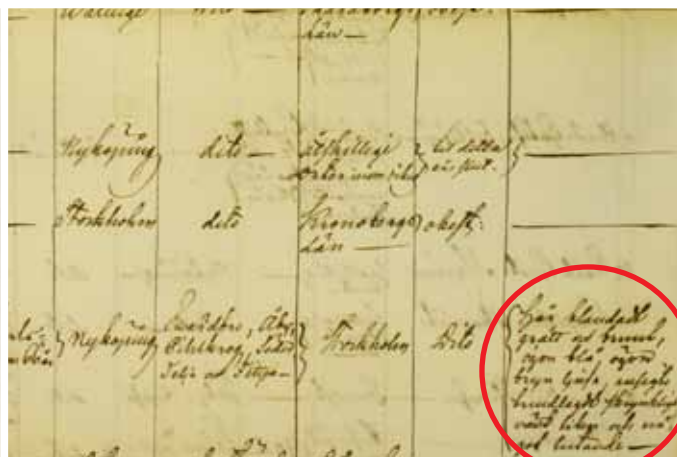
Lokala variationer

Fascinerande är hur innehållet i passjournalerna varierar beroende på vil-

Anteckning om utfärdat pass åt 18-årige Anders Fryxell för resa till Uppsala där han samma år skrevs in på universitetet. Värmlands läns landskansli, Karlstad, februari 1813. (Justitiekanslerns arkiv E III cf, vol. 2)

Hur hög och låg avspelas i passjournalerna. Journal från Södermanlands läns landskansli, Nyköping, februari 1813. (Justitiekanslerns arkiv E III cf, vol. 2)

ken ort eller landsända journalen har upprättats i. Inget gemensamt formulär användes för dessa journaler. Vissa landskanslier lät trycka egna formulär och formulären kunde därmed skilja sig åt i utformning från län till län. Andra handskrev kolumnrubriker. Några landskanslier och magistrater använde inga kolumnrubriker alls.

I de olika landsändarna var det också olika grupper av folk som ansökte om pass. Vid kuststäderna återfinns till exempel en hel del sjöfolk. I passjournaler från Göteborg i januari 1813 finner vi exempelvis en hel del utländska sjömän som skulle färdas via Helsingborg till Köpenhamn. Helt plötsligt dyker alltså en samling amerikaner upp i det svenska arkivmaterialet. I det förtryckta formuläret angavs för varje resande: "Ålder / Hår / Ögon / Växt". Amerikanske sjömannen Henry Wheeler var 21 år, hade svart hår, blå ögon och var lång till växten. Amerikanske sjömannen Samuel Francis var 24 år. Varken hårfärg, ögonfärg eller längd noteras dock här – i stället skrivs "neger".

I februari 1813 reste ett antal unga studenter med pass giltiga i 14 dagar från Värmland till Uppsala. Bland de unga männen finner vi också "studeranderne" Anders Fryxell, 18 år, och hans medresenär, den två år äldre Olof Bjurstedt. Mycket riktigt – i uppslagsboken får jag veta att Anders Fryxell (1795–1881), historiker och skolman, blev student i

Uppsala 1813. Det är inte en överdrift att säga att historien blir levande när man öppnar arkivkartongerna och släpper lös dessa arkivhandlingar.

Projektets fortsättning

Efter att passjournalerna i justitiekanslerns arkiv har dokumenterats är det dags för Genealogiska Föreningen att söka sig ut på landsarkiven och till länsstyrelsernas arkiv. Här finns i många fall bevarat originalen till de avskrifter som sändes till Stockholm. Inte förvånande är att i de egna passjournalerna tog landskanslierna och magistraterna många gånger med intressanta uppgifter som sedan inte fördes över till den förteckning man sände till justitiekanslern. I länsstyrelsernas arkiv finns också andra värdefulla handlingar. Passhandlingarna före 1812 är intressanta, en hel del handlingar från 1700-talet finns bevarade. Intressant är också gästgiveridagböckerna där listor fördes över resande som begagnade gästgiveriverksamheten inklusive dess skjutsning.

Passhandlingarna ger en släktforskare möjlighet att få fram en människas livs-omständigheter på ett helt annat sätt än om man nöjer sig med de vanligen utnyttjade källorna. I kyrkobokföringen var man intresserad av om en församlingsmedlem flyttade in i eller ut ur församlingen, inte om han var på resa under det han fortfarande tillhörde församlingen. Vid mantalsskrivningen är det likaledes hemmahörigheten som är det gällande.

Av passjournalerna framgår vad många egendomslösa personer livnärde sig helt eller delvis på – en resa till en marknad var i många fall en förutsättning för att få en inkomst.

Ny ingång i materialet

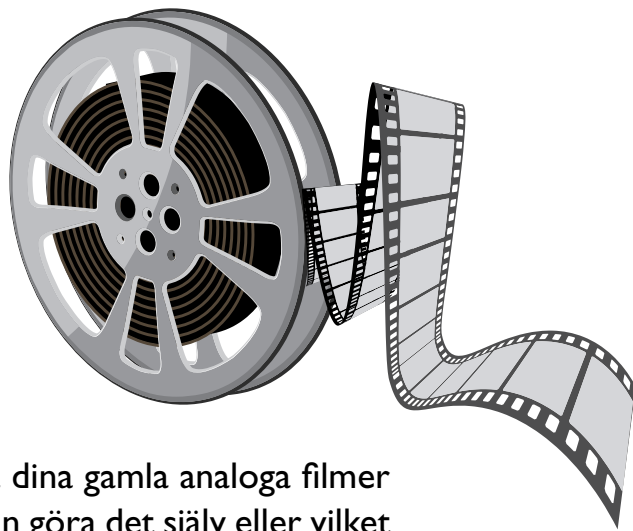
Ingångar till det spännande arkivmaterialet med passhandlingar är för släktforskaren få, korsreferenser ytterst sällsynta. En notering i husförhörlängden om att betyg eller bevis lämnats kan dock vara ett tecken på att betyg begärts därför att man behövde visa upp det för att få pass. Och i passjournalen anges sedan varför man behövde passet och dessutom resmålet. Det nu påbörjade namnregistret hoppas vi på GF skall bli en ny och värdefull ingång till detta värdefulla material.

Är du intresserad av att följa projektets utveckling, lägg Genealogiska Föreningens hemsidesadress, www.genealogi.net bland dina favoriter och gå in och följ hur personregistret växer. 📖

Källor:

- Carl von Linné: *Carl Linnæi Skånska Resa 1749*, Stockholm 1751.
- Anna-Brita Lövgren: *Material om resande*, Skånsk släktforskning, Jubileumsskrift 1937–87
- Anna-Brita Lövgren: *Rätten att färdas fritt*, Rätten, Lund 2000.
- Anna-Brita Lövgren: *Passet – vägens dokument*, Populär Historia 2001:4.
- Länkar: GF www.genealogi.net
G-gruppen www.g-gruppen.net

Rädda gamla filmer

Numera finns det ganska många företag som kan överföra dina gamla analoga filmer till ett digitalt format. Problemet kan vara att veta om du kan göra det själv eller vilket företag du ska anlita. Nedan följer en genomgång av hur du kan göra.

Om du har glädjen att ha filmer på gamla släktingar bör du göra allt för att bevara filminformationen. Det vill säga, konvertera den analoga filmen till digital film.

VHS-band

Om du har VHS-band finns det flera enkla sätt att föra över dem till ett digitalt format.

Det enklaste är att köpa en kombinerad DVD- och VHS-spelare med inspelningsbar DVD. Då är det bara att sätta i band och skiva och klicka på kopiera. Sedan har du en färdig DVD att titta på. Det finns dock en hel del negativa kommentarer om dessa produkter på internet från missnöjda kunder. Kanske kvaliteten inte är den bästa. Extra problem kan uppstå vid band med lång speltid.

Du kan koppla din befintliga videobandspelare till en inspelningsbar DVD-spelare, vilket verkar vara en bättre och billigare lösning än den föregående.

Det finns ett stort utbud av företag som konverterar videoband till DVD. Företag som gör överföring tar 150–350 kr per kassett.

Om det gäller film som överförts från ett tidigare format, t.ex. smalfilm, är det bättre att göra digital konvertering di-

rekt från originalfilmen. Detta ger bättre kvalitet. I varje analogt steg försämrar kvaliteten. Det verkar även som om VHS-banden själva håller sämre kvalitet än kamerakassetterna.

Kassetter för videokamera

Många har kassetter med film de inte kan se på eftersom den gamla videokameran gått sönder. Om du inte vill lämna in dina filmer till en firma kan du ordna det själv.

Det finns t.ex. adaptrar för uppspelning av VHS-C-kassetter direkt i videobandspelare, för ca 250 kr.

Det finns även kombinationsspelare som klarar av flera av de gamla vanliga videokameraformaten. Sony har t.ex. videobandspelaren GV-D2000 som kan spela upp 8mm, Hi8 och miniDV. Den kostar ca 4500 kr.

JVC har videobandspelaren HR-DV-S3U som kan spela upp miniDV, S-VHS och VHS. Den kostar ca 3700 kr.

Överföring till dator

Med en konverterare och videokort i datorn kan du koppla videobandspelaren eller videokameran direkt till datorn. Då väljer du också spela upp och spela in. Här ställs dock en hel del krav på datorn.

Den måste ha tillräckligt minne, snabb hårddisk och bra processor.

AV/DV-konverterare finns att köpa i de flesta elektronikbutiker för ca 1000 kr.

Att koppla sin videobandspelare eller videokamera till en digital videokamera verkar ge en av de bästa bildkvaliteterna. Däremot måste DV-kameran ha en AV-ingång för att kunna användas till detta. Kontrollera att kameran du tänker köpa har denna ingång, det är ganska ovanligt. Din DV-kamera kopplar du sedan vidare till en dator eller inspelningsbar DVD-spelare. Du kan välja att spela in den analoga filmen med din DV-kamera, eller endast låta den konvertera signalerna och skicka dem vidare för att sparas någon annanstans.

Smalfilmer

Om du har äldre filmer som inte är kassetter, t.ex. 8 mm smalfilm, måste du antagligen anlita en firma som skannar av dem. Det är svårare att göra detta själv. Om du fortfarande har en fungerande projektor kan du kanske filma av dem. Risken finns dock att filmen förstörs i projektorn eftersom lampan avger mycket värme som kan skada de åldrade filmerna.

Om du inte har så många filmer att föra över och är mycket teknikintresserad kan

en lösning vara att skanna in ruta för ruta i en flatbäddsskanner. På internet finns mycket information att hitta för den som vill göra något sådant hemmabygge. Dock kan programmeringskunskap krävas.

Det pågår räddningsaktioner runt om i landet för att samla in och digitalisera filmer som är intressanta för lokalhistoria. Glöm inte bort att undersöka om det pågår något sådant projekt i din närhet. Om du har tur kan du alltså få din film digitaliserad gratis.

Anlita ett företag

Det finns ganska många olika firmor som erbjuder sig att digitalisera filmer. Det verkar dock vara mycket stor spridning på slutresultatets kvalitet. Bäst är om du kan bli rekommenderad en firma av någon vän. Det kan även vara bra att firman finns i din närhet. Då kan du först göra ett besök för att se hur de arbetar. Du kan även lämna och hämta dina filmer själv, vilket kanske känns som en extra säkerhet.

Tidigare var det vanligt att billiga företag filmade duken där filmen visades för att överföra till digitalt format. Detta ger ingen bra kvalitet. Det är även en enkel teknik att använda om du själv vill prova att digitalisera smalfilm. Ett seriöst företag skannar filmen. Om du vill göra den mer framtidssäker kanske du till och med vill skanna i HD-kvalitet. Då kan du ta ut bra stillbilder från ditt filmmaterial.

Hos de olika firmorna kan du ofta välja om du själv vill redigera filmerna, och därmed få filmerna skannade till ett lägre pris, eller om du vill få tillbaka en färdigjusterad DVD-film med färdiga menyer, klar att titta på.

Välj enbart företag som redovisar vilken teknik som används. Om de har en speciallösning med hemmabygge är det svårt att veta i förväg vilket resultatet

blir. Det är stor risk att kvaliteten blir dålig, men det kan givetvis även bli bra. Det räcker inte att säga att man använder den senaste tekniken. Information om vilken maskin som används ska alltid ges. Det är lättare att som konsument göra ett korrekt val då.

Klart det är intressant att veta vilken teknik företaget använder. Det borde ju vara synliga skillnader i resultatet om utrustning för 10 000, 400 000 eller 1 000 000 använts.

Men vilka krav ställer du själv? Du kanske är nöjd med det billigaste alternativet. Då är det förstas onödigt att betala extra mycket pengar. Men om du får ett bra material från början kan det användas till olika saker, och även tillfredsställa framtidens krav på kvalitet.

Billigare utrustning, som många småföretag använder, kan man som privatperson eller förening köpa in för att föra över film. Det kan vara ett prisvärt alternativ om du har många filmer att föra över och har intresse av filmöverföring.

Som med all annan teknik gäller det förstas att användaren måste kunna hantverket, annars hjälper det inte hur bra utrustning som används. Kontrollera utrustningen, men även utbildning och erfarenhet, hos den firma du anlitar. Se gärna någon film de fört över.

Rengöring borde ingå hos alla företag eftersom resultatet blir bättre, men även för att skydda utrustningen från damm och smuts. Så är dock inte alltid fallet.

I tabellen på nästa sida finns några företag som digitaliserar smalfilm listade. Detta är ett subjektivt urval av företag. De finns på internet och de har information om vilken teknik som används samt prisuppgifter.

Utrustning

Företagen använder olika utrustning. Här i Sverige verkar FlashScan från

MWA i Tyskland vara populär bland de företag som ger ett mer seriöst intryck.

MovieStuff, USA, och Telecine Components, Tyskland, är två budgetalternativ. Deras maskiner kostar 10 000–70 000 kr. De bygger ihop maskiner från gamla projektorer. Vissa av de billigare modellerna kräver att man har en egen digital videokamera att filma med för att kunna spara och föra över filmerna i digitalt format. Kameran sätts direkt framför linsen och man kan då spela in bilden på filmen från ett mycket kort avstånd. En förbättrad variant av den gamla metoden att filma av filmen på en duk.

MWA Nova i Tyskland har bl.a. produkterna FlashScan8 och FlashScanHD. De ligger på priser runt 275 000–500 000 kr.

Flashscan HD har ett antal starka lysdioder i färgerna rött, grönt och blått som tillsammans bildar en stark vit blix. Varje bildruta blir upplyst av denna blix och fotad av en HD-kamera med upplösningen 720p. En stark fördel med att nyttja lysdioder i rött, grönt och blått istället för en enda vit är att färgåtergivning blir mer verklighetstrogen samt att repor på filmen blir mindre tydliga. Ljusstyrkan på de olika färgerna går även att justera separat vilket ger goda möjligheter till färgkorrigering utan kvalitetsförlust.

Ett exempel på avancerad filmöverföring är Cintel från Storbritannien. Deras billigaste maskiner kostar en bra bit över miljonen.

MMHD från Cintel nyttjar CRT-teknik för att återskapa filmen. Exakt hur de nyttjar tekniken avslöjar de dock inte. Tekniken CRT (Cathod Ray Tube) har de flesta av oss nyttjat i andra applikationer. T.ex. är äldre (tjocka) bildskärmar och vissa TV-apparater byggda på denna teknik. MMHD klarar väldigt höga upplösningar, från 720p upp till 1080p. 🍷

Filmformatshistoria

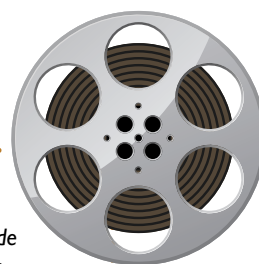
1892	35 mm
1922	9,5 mm
1923	16 mm
1932	Standard 8 (Dubbel 8)
1965	Super 8 (Kodak)
1965	Singel 8 (Fujifilm)
1973	Super 8 med ljud
1976	VHS

Länkar:

MovieStuff www.moviestuff.tv
Telcine Components www.telcine.de
FlashScan HD www.flashscanhd.com
MWA www.mwa-nova.com
Cintel International www.cintel.co.uk

Smalfilmsforum www.smalfilmsforum.se
Filmforum <http://forum.voodooofilm.org>

Överföring av Super8 (Dubbel8)

FÖRETAG	UTRUSTNING	PRIS STANDARD	PRIS HD
Acefilmshop.com 040-69 20 201 www.acefilmshop.com	FlashscanHD, MWA	5–5,90 kr/m (19,50–22,25 kr/minut) Startavgift: 0 kr DVD-skiva: 0 kr	8 kr/m (31 kr/minut) Startavgift: Ej angiven Bluray-skiva: Ej angiven
BGA Videoproduktion AB* 020-12 10 10 www.bgavideo.com	Flashscan8, MWA FlashscanHD, MWA	(8–8,70 kr/m) 30 kr/minut Startavgift: Ej angiven DVD-skiva: 75 kr	40 kr/minut Startavgift: Ej angiven Bluray-skiva: 200 kr
Camrent* 08-545 203 40, 040-824 50 www.camrent.se	Flashscan8, MWA	9–10 kr/m (35 kr/minut) Startavgift: 290 kr DVD-skiva: 0 kr	–
DIGINOVA* 018-1083 55 www.diginova.se	Flashscan8, MWA	6 kr/m (22–27 kr/minut) Startavgift: 0 kr DVD-skiva: 180 kr	–
Morin Media www.morinmedia.se 08-702 11 21	WorkPrinter-XP, MovieStuff	1,95–2,95 kr/m (7,20–11 kr/minut) Startavgift: 10 kr/rulle DVD-skiva: 150 kr	–
ServYou MEDIA* 040-45 84 90 www.servyou.se	Flashscan8, MWA FlashscanHD, MWA	5,20–6,45 kr/m (24 kr/minut) Startavgift: 0 kr DVD: 130–350 kr	6,94 kr/m (32 kr/minut) Startavgift: 0 kr Bluray-skiva: Ej angiven
Solna Fotocenter www.solnafotocenter.com 08-27 45 69	Flashscan8, MWA	9–15 kr/m (35–45 kr/minut) Startavgift: 0 kr DVD-skiva: 300 kr, MiniDV: 0 kr	–
Studio H Musik Film & Video 0320-101 02 www.studioh.se	Sniper8, MovieStuff	5,95 kr/m (24 kr/minut) Startavgift: Ej angiven DVD-skiva: 0 kr	–
Uppsala BildTeknik AB * 0708-88 48 31 www.upsalabildteknik.com	Flashscan8, MWA FlashscanHD, MWA	7 kr/m (22,40 kr/minut) Startavgift: 0 kr DVD-skiva: 165 kr	9 kr/m (28,80 kr/minut) Startavgift: 0 kr Bluray-skiva: 250 kr

* Finns listad som användare på skannertillverkarens hemsida.

Rengöring, skarvning, korrigering etc. ingår hos vissa företag, men är tillval hos andra.

Uppgifter om pris och utrustning kommer från respektive företags hemsida. Vi reserverar oss för eventuella felaktigheter p.g.a. feltolkning m.m.

Kontakta alltid företagen för aktuella och kompletta uppgifter.

DIS nya ordförande Daniel Berglund var, i samband med styrelsemötet i maj, och pryade på DIS kansli. Det var ett led i hans nya uppdrag att lära känna personalen, samt sätta sig in i deras arbete. (På bilden Daniel Berglund och Ragnhild Bergström) Foto: Bengt Karlsson

Referat från styrelsemötet i maj

DIS styrelse hade möte 8–9 maj. Vi beslutade att årsmötet 2011 för första gången ska äga rum utanför Linköping och arrangeras i samarbete med en regionförening. Funktionärsträffen kommer istället att bli på hösten 2011. Det finns ett stort värde i att samla alla föreningens funktionärer vid ett tillfälle, men det krävs mer tid än vad som blir fallet om träffen är i samband med årsmötet.

I övrigt diskuterade vi mycket "marknadsföring" – alltså hur vi når ut till nuvarande och blivande medlemmar med vårt budskap. En arbetsgrupp kommer att fortsätta med dessa frågor under sommaren och hösten.

DIS Bergslagen har tagit fram ett utbildningsmaterial för DISGEN. Detta låter man DIS disponera mot en närmast symbolisk ersättning. Tanken är att göra det allmänt tillgängligt för utbildare inom DIS och regionföreningar för att underlätta för dem som vill ge kurser i

DISGEN. På längre sikt hoppas vi kunna bygga upp en bank med ytterligare material som utbildarna kan ösa ur. Vi återkommer (på webben) med detaljer om hur och var man får tillgång till materialet.

Vi kommer också att satsa på internutbildning av våra DISGEN-faddrar. Vår nya supportansvarige Håkan René håller i detta.

Som nämns på annan plats i tidningen utkommer DISGEN nu med ytterligare en upplaga, 8.2a, som distribueras gratis på CD till alla som har köpt 8.2.

Medlemsutvecklingen är fortsatt god. Vi hade i slutet av april 27111 medlemmar, med en nettotillväxt under det senaste året på 2,9%. I snitt är detta 47 nya medlemmar i veckan. Tre av regionföreningarna (Syd, Väst och Öst) har sprängt 3000-gränsen i medlemsantal. 🐼

DANIEL BERGLUND

Hjälp föreningen

Föreningen DIS är en ideell förening. Vi är stolta över att i princip allt arbete sker ideellt. Vi tror att det bland våra medlemmar finns många som skulle vilja hjälpa till och dra sitt strå till stacken. Känner du att du vill lägga tid på att arbeta ideellt för DIS är du välkommen att höra av dig.

Du kanske har en egen idé om vad du vill hjälpa till med eller bara vill göra en allmän intresseanmälan? Gå då in på www.dis.se > Medlemsrelaterat: Vi vill ha hjälp!

Vi söker främst personer som t.ex vill hjälpa till med:

- DISPOS
- DISGEN
- Diskulogen

Välkommen med din intresseanmälan!

Dis medlemsläge 2010-04-25

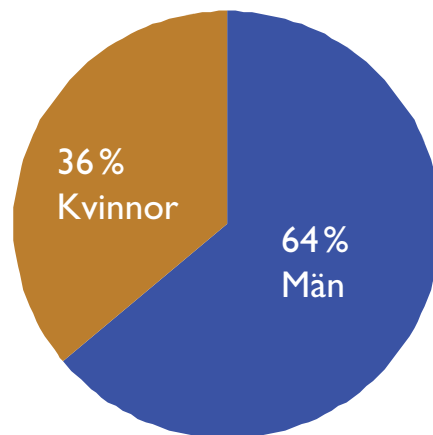
Antal medlemmar är **27 111**, nettoändring under 12 mån är + 790 (+ 2,9%).
Av dessa har hittills 24 828 betalat för 2010, påminnelse nr 2 går ut ca 10 maj.

Nya medlemmar de senaste tolv månaderna är 2450 (47 per vecka) varav 1210 (49%) hittills har skaffat DISGEN

Kön: Män 64 %, Kvinnor 36 %.

Ålder: Median 66 år, undre kvartil 58 år, övre kvartil 71 år,
det vill säga hälften av medlemmarna är mellan 58 och 71 år,
Andel medlemmar under 35 år är ca 2 %.

Nya medlemmar har medianålder 63 år, och 4 % är under 35 år

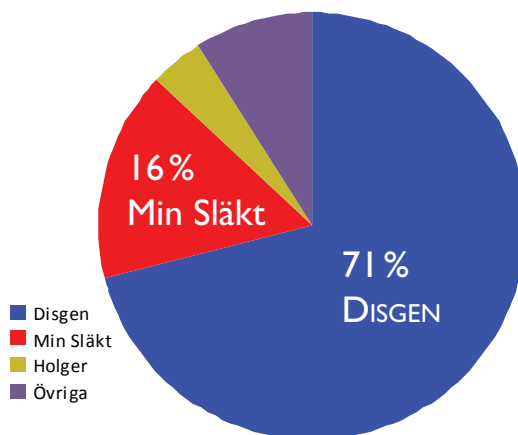

Könsfördelning.

	MEDLEMMAR		DISGEN-INNEHAV		DISBYT-UTDRAG	
		%		%		%
Sverige	25864	96	19278	75	6382	25
N.Amerika	582	2	12	0	230	40
Norge	283	1	197	70	35	12
Övr. utlandet	382	1	241	63	81	21
Totalt	27111		19728		6728	25

5026 (19 %) medlemmar är både DISGEN-innehavare och DISBYT-deltagare
14693 (54 %) är DISGEN-innehavare men inte DISBYT-deltagare
1690 (6 %) är DISBYT-deltagare men inte DISGEN-innehavare
5701 (21 %) är varken DISBYT-deltagare eller DISGEN-innehavare

De vanligaste släktforskarprogrammen vid DISBYT-utdrag är:
DISGEN 71 %, Min Släkt 16 %, Holger 4 %, Övriga 9 %.

Medlemmarnas släktforskningsprogram.

DISGEN/PC	MEDLEMSANTAL JAN 10	MEDLEMSANTAL APRIL 10	VARAV INOM REGIONEN	DIS-MEDL I REGIONEN
Dis- Väst	2978	3028	2742	5112
Dis-Öst	2871	2997	2596	5720
Dis-Syd	3133	3181	2780	4026
Dis-Mitt	990	997	835	1709
Dis-Bergslagen	1536	1573	1389	4102
Dis-Småland	1075	1083	829	1792
Dis-Nord	391	401	345	888
Dis-Filbyter	661	689	642	2546
Ej regionanslutna	13400	13611 (50%)		

TEXT: Björn Johansson

BILD: DISGEN 8.2

Kartfragment © Lantmäteriverket

Underlagskartor i Disgen 8.2a

Nu är det ännu enklare att hantera underlagskartor

I nummer 87 av Diskulogen kan du läsa om hur du kan komplettera din karta med digitala, skannade eller inköpta historiska kartbilder från t.ex. Lantmäteriet. Kartor i olika skalor och från olika tider kan kombineras som underlagskartor i olika lager och visas inom valfria zoomintervall. Det du behövde ha för att placera sådana kartbilder var en eller två orter med kända koordinater, t.ex. kyrkor i ortträdet. För hantering av kartor över mindre områden och utan koordinatsatta orter kommer nu ytterligare stöd.

Zooma närmare din hemort

Zoomområdet har utökats så att du nu kan zooma in till en skala på c:a 1:400, d.v.s. 10 meter är ungefär 2,5 cm på skärmen. Nu kan du alltså lägga in en tomtkarta eller översikt av kyrkogård och liknande kartor.

Visa ett kartfönster till

Genom att öppna ett extra kartfönster kan olika ytor eller samma yta med olika

innehåll studeras, t.ex. personernas förflyttningar i två olika släktgrenar eller om man vill jämföra an- och släktgrens-utbredning för en och samma person [1]. Kartfönster 2 öppnas med Kartknappen under menyn då Översikt 2 visas eller via menyn *Skapa > Nytt fönster > Karta 2*.

Synkronisera kartfönstren

Det andra kartfönstret kan synkroniseras med det första så att Karta 2 visar samma yta i samma zoomläge som Karta 1. Musmarkörens placering i Karta 1 återges med ett hårkors i Karta 2. Du aktiverar synkroniseringen genom att i lagerpanelens nedre del för Karta 1 markera synkronisering av Läge och markör [1]. Denna egenskap är mycket användbar både vid kartbildsplacering och vid jämförelser av olika kartor för samma yta.

Placera med fixpunkter

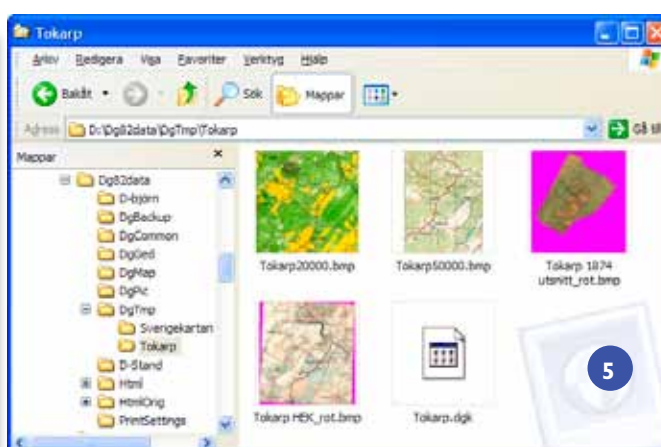
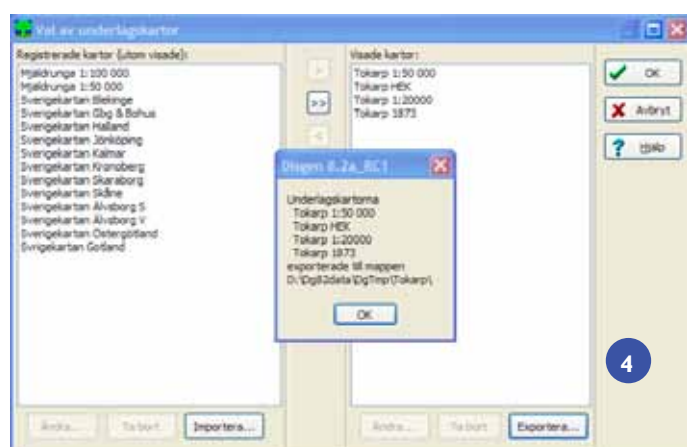
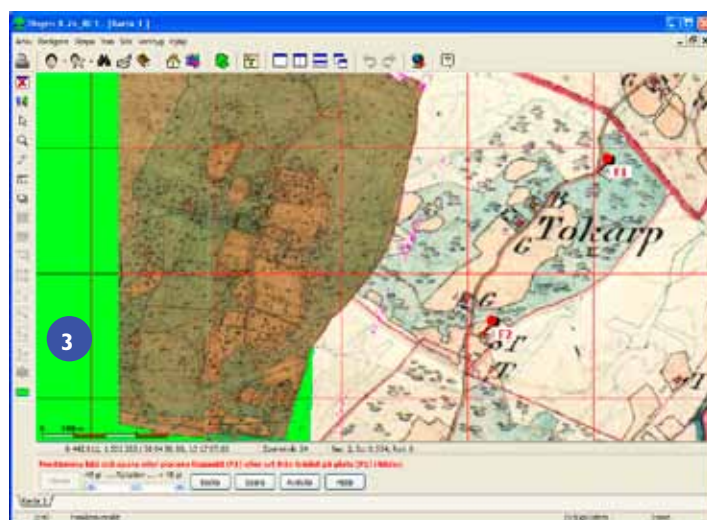
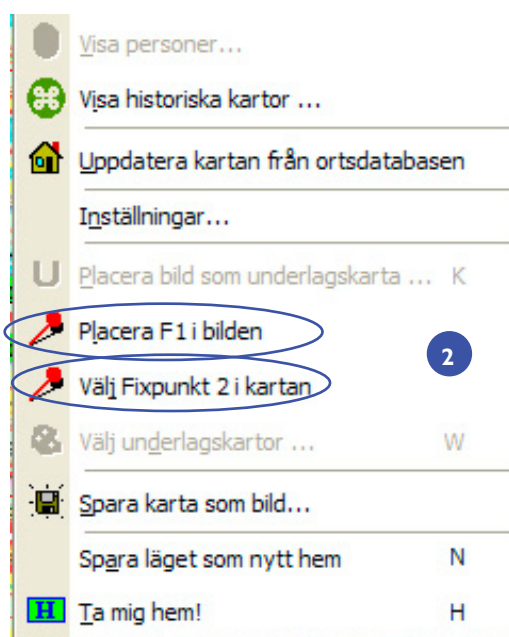
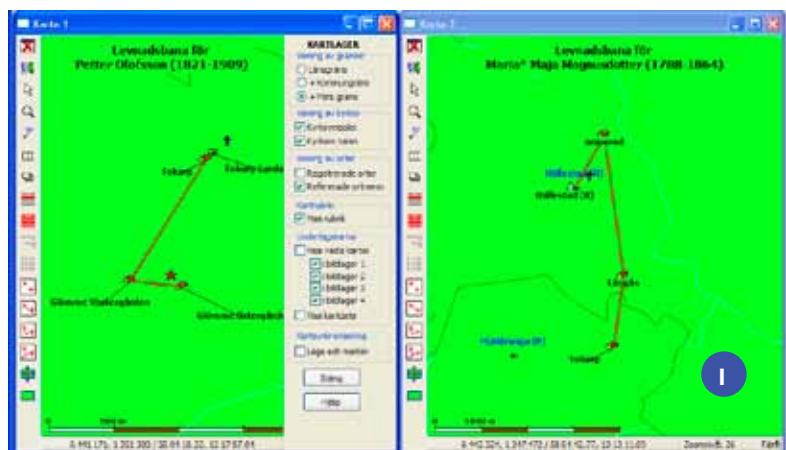
Vid placering av en kartbild kan två valfria tillfälliga fixpunkter placeras i grundkartan som stöd. Detta förutsät-

ter att du redan har en underlagskarta i grundkartan på vilken du kan hitta punkter som motsvarar punkter i din nya kartbild.

Först hämtar du din nya kartbild och placerar den så att du kan jämföra den med underlagskartan på vilken du vill placera bilden. Jämför och identifiera två punkter som har sina motsvarigheter i både underlagskartan och kartbilden.

Peka med musen på den första punkten i underlagskartan och klicka på höger musknapp. Ur den visade menyn väljer du alternativet Välj fixpunkt 1 i kartan. Nu placeras en kartnål med etiketten F1 i din första fixpunkt. Upprepa på samma sätt för Fixpunkt 2 [2]. Om kartbilden skymmer din underliggande underlagskarta trycker du bara på 0-tangenten så släcks din kartbild tillfälligt. Ett tryck till och bilden visas igen.

Nu är det dags att använda fixpunkterna för placeringen av din kartbild. Peka på den första valda punkten i kartbilden, klicka på höger musknapp och välj menyalternativet Placera Fixpunkt 1 i kart-

- Bild 1. Två kartfönster med synkroniseringsmöjlighet.
 Bild 2. Efter klick på höger musknapp syns menyvalen för att välja och placera fixpunkterna.
 Bild 3. Efter placering av fixpunkter flyttas kartbilden så att punkterna i karta och kartbild sammanfaller.
 Bild 4. Dialogen för Export av visade underlagskartor.
 Bild 5. Mappen med kopiorna av valda kartbilder efter exporten.

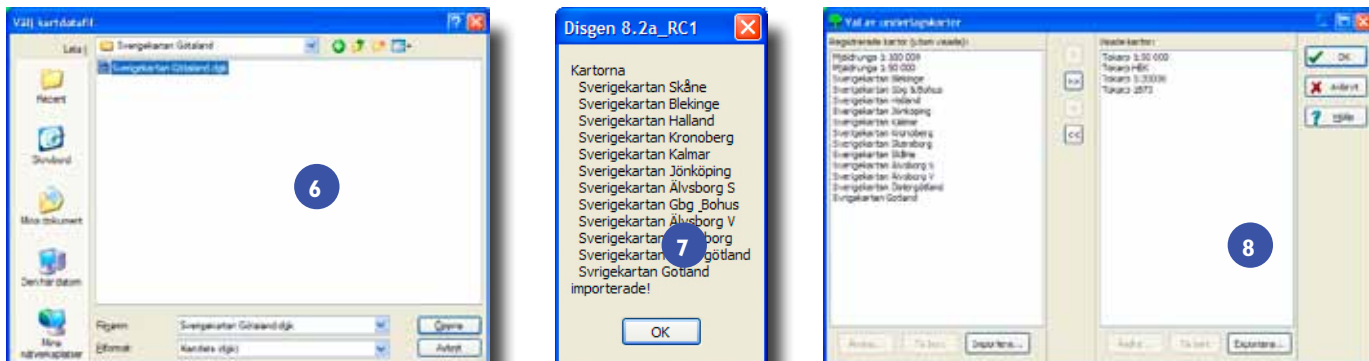

Bild 6. Markera kartdatafilen.

Bild 7. Kartpaketet flyttas in i din DgMap och kartdata fylls på.

Bild 8. När importen är klar syns underlagskartorna i dialogfönstrets vänstra lista.

➔ bilden (menyraden har nu ändrat lydelse efter valet av fixpunkt) [2 & 3].

Nu kommer kartbilden att flyttas till ett läge där de båda punkterna i karta och kartbild sammanfaller. Nålen byter etikett till P1. Det du nu gjorde motsvarar att släppa en känd ort från trädet i kartbilden.

På samma sätt upprepar du förloppet för fixpunkt 2. När detta är gjort har programmet vridit och skalat kartbilden och lagt den på "rätt" plats. Efterjusteringar kan behöva göras om man inte varit så

Har du två synkroniserade kartfönster på skärmen, kan du se grundkartan med sina underlagskartor i både Karta 1 och Karta 2. Med hjälp av hårkorsen kan du då placera dina fixpunkter i Karta 1 utan att behöva släcka den hämtade, och eventuellt skymmande, kartbilden i denna.

Exportera underlagskartor

När du väljer att visa ett antal av dina registrerade underlagskartor i dialogen *Välj underlagskartor...* kan du exportera dessa

visade underlagskartor med sina kartdata till en mapp som du själv väljer platsen för. Klicka på *Exportera...* Välj plats för den undermapp

som kommer att skapas för kartpaketets innehåll. Det angivna namnet blir kartpaketets och kartmappens namn [4]. Till denna mapp kopieras de kartbilder som är valda som synliga och en datafil skapas också i mappen med kartpaketets namn

och filändelsen .dgn [5]. I denna datafil läggs de kartdata (filnamn, benämning, koordinater, lager och zoomintervall) som gäller för de kopierade kartbilderna. Du kan själv packa denna mapp med ett zip-program och skicka till en annan intresserad DISGEN-användare eller spara som en alternativ säkerhetskopia av dina underlagskartor.

Importera underlagskartor

För att få tillgång till ett zippat kartdatapaket, packar du först upp innehållet på lämplig plats (t.ex. i datamappens undermapp DgTemp). Därefter öppnar du dialogen *Välj underlagskartor...* och klickar på knappen *Importera...* Leta upp platsen för kartpaketets mapp, öppna denna och markera kartdatafilen vars namn slutar på .dgn [6]. När du trycker på *Öppna* kommer innehållet i kartpaketet att flyttas in i din datamapps undermapp DgMap och kartdata fylls på i filen *Maps.ini* [7]. När importen är klar ligger underlagskartorna färdiginstallerade och synliga i dialogfönstrets vänstra

» *Nu kan du alltså lägga in en tomtkarta eller översikt av kyrkogård och liknande kartor.* «

noggrann med punktmarkeringarna.

Om du vill göra om operationerna kan du backa de olika momenten. Fixpunkterna raderar du med Radera-knappen till vänster i kartfönstret (eller med ett tryck på R-tangenten).

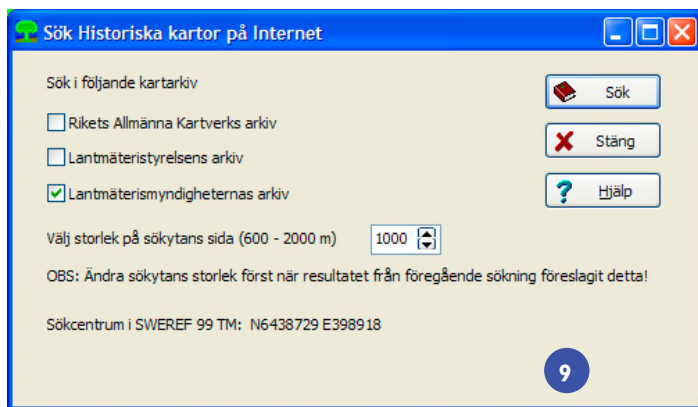

Bild 9. Välj kartarkiv att söka i.

Bild 10. Alla digitaliserade kartor för din ort visas.

lista [8]. Det enda du behöver göra för att se dem i kartan är att flytta över dem till den högra listan för Visade kartor och trycka på OK.

Importera Vägkartan

Från DIS hemsida, www.dis.se, kan du navigera till webbsidorna för DISGEN. Här hittar du mer information om hur du kan ladda ner fyra olika kartpaket med delar av Sverige-kartan i skala 1:1 000 000, även kallad Vägkartan. Denna karta kan fritt användas utan särskilt medgivande från Lantmäteriet. Innehållet i dessa kartpaket är ett antal överlappande länskartor i jpg-format som ger dig en bild över vägar, tätorter och vattendrag, som du inte annars kan se i DISGENS "nakna" grundkarta. Kartorna i dessa paket är alltså färdigpreparerade för användning i DISGEN och installeras enligt ovan beskriven metod för import.

Sök historiska kartor

Genom att med musen markera valfri punkt i kartan, eller välja valfri ort i ort-

trädet, kan du med ett klick på höger musknapp i den visade menyn välja *Visa historiska kartor...* En dialogruta visas, i vilken du kan välja i vilka kartarkiv du vill söka [9]. När du trycker på OK och din dator är uppkopplad till internet, kommer DISGEN att anropa Lantmäteriets webbsida för Historiska kartor och strax visa alla aktuella, skannade, historiska kartor och lantmäteriakter för orter i punktens eller ortens direkta omgivning [10]. Du kan nu titta på dessa och om du är intresserad också köpa ditt eget exemplar.

Sök församlingsinformation

Genom att markera en ort eller församling och klicka på höger musknapp kan du i den visade menyn välja *Sök församlingen i DISPOS...* En dialogruta visas med församlingen, händelsen Gift och året 1850 ifyllt. När du trycker på OK, och din dator är uppkopplad mot internet, kommer DISGEN att anropa källportalen DISPOS med de angivna uppgifterna. I fönstret för DISPOS visas då information om församlingen ifråga. 🐭

Skicka in material till DIS Arkiv

Arkivet för släktforskmateriäl

Deponera ditt digitala släktforskningsmaterial. Syftet är att säkra att släktforskningsmaterial inte går förlorat. Vi vill även erbjuda tillgång för andra släktforskare med anknytning till materialet som överlåtit.

När och på vilket sätt materialet får disponeras bestämmer givaren själv genom ett avtal med DIS. DIS har Datainspektionens tillstånd att hålla ett sådant register.

Skicka en säkerhetskopia från DISGEN eller en gedcom-fil till DIS Arkiv. När DIS Arkivs administratör mottagit materialet postar denne ett avtal för signering och retursändning.

DIS Arkiv c/o Kjell Weber
Källarbanken 11
423 46 TORSLANDA
E-post: dis_arkiv@dis.se

Disgen 8.2a — en gratisversion

Under maj började vi skicka ut 8.2a till alla som köpt 8.2 sedan vi släppte den för ett år sedan. Hoppas att alla har fått versionen och bekantat sig med nyheterna när ni läser detta. Om ni inte hittat alla nyheter kommer en kort introduktion. Mer omfattande info kan som alltid återfinnas på www.dis.se.

Favoritpersoner

Nu kan du själv bestämma vilka personer du enkelt vill ha tillgängliga. Listan liknar den du kan hitta bakom "Glada gubben", med den stora skillnaden att du själv kan påverka den.

Komprimerad antavla

Tavlan rymmer sex generationer och generation 4-6 har texten vriden 90° jämfört med generation 1-3. Allt för att utnyttja en sida maximalt. Individuella inställningar kan göras för alla generationer. Inställningarna är självklart möjliga att spara för att kunna användas vid ett senare tillfälle eller för att dela med sig av till andra forskare.

Utskriftsmallar

Nu är det möjligt att administrera inställningsmall, innehållsmall och layoutmall

för att kunna utbyta utskriftsmallar med andra DISGENanvändare. Import, export, och borttagning kan göras.

Nya kartfunktioner

DISGENs kartfunktion innehåller många nyheter som är värda att pröva. Förbättrad kartbildsimport, import och export av kartsatser, visning av Lantmäteriets historiska kartor, två samtidiga kartfönster som kan synkroniseras för jämförelser. Zoomområdet är också utökat ner till skala 1:400. Några kartor kommer att kunna laddas ner från DIS hemsida. (Se även separat artikel.)

Demo-version

DISGEN 8.2a finns också tillgänglig i en Demoversion som är begränsad till ca 100 personer. När den magiska gränsen passerats övergår programmet till Visningsläge där du inte kan lägga till, ändra, ta bort eller exportera. Med hjälp av visningsläget kan du dela med dig av dina forskningsresultat och samtidigt ge dina vänner samma möjligheter som du själv har. Demon laddar du ner från DIS hemsida. 📄

CHRISTER GUSTAVSSON

Hej Kronobergare!

Jag läser på Kronobergs Genealogiska Förenings hemsida, www.genealogi.se/kgf, att de har en databas över personer som varit skrivna i Kronoberg. Det är lite tråkigt för oss släktforskare att de, och många andra släktforskarföreningar, sitter på databaser som säkert skulle vara intressanta för många.

Där måste jag betala 50:- för varje sökning. Och om jag inte får träff då? Eller får träff och behöver göra sju nya sökningar. Det drar snabbt iväg pengar på det här.

Vet ni hur många sökningar jag gjort i SVAR? Och då gör jag bara sökningar på min egen släkt som idag omfattar 21 600 personer med ständig tillväxt, naturligtvis.

Kronobergare – ert system hämmar släktforskningen – Ville vi inte tvärtom?

Finns det ingen möjlighet att göra som SVAR eller Geline eller AD-Online att abonnera på tid att söka i databasen. Att manuellt skicka in frågor till er är verkligen otidsenligt och tidsödande. Om ni hade abonnemang skulle ni säkert tjäna lika mycket med fler användare!

Jag är övertygad om att medlemmarna skulle tjäna på om alla föreningar slutar att ta så hutlöst betalt av varandra, utan lät respektive medlemmar mer eller mindre fritt söka i databaserna. De har väl inte tillkommit av kommersiella skäl? Eller är det en grupp inom föreningen som driver sin egen business?

En annan sak är naturligtvis att överhuvudtaget hitta fram till materialet. Det blir på slumpen det. Tydligt finns inga centrala register där man kan hitta dessa lokala register?

För er info vill jag berätta att jag arbetat med några församlingar och registrerat död för den nya DÖDBOKEN som skall komma. Om alla vi som gjort detta skulle ta betalt som ni gör skulle dödboken aldrig funnits eller så skulle en sökning kosta 1 000 kr. Är det så det skall vara? Oss släktforskare emellan? Vad har ni för ståndpunkt? Vad tycker DIS?

CHRISTER THÖRN, MEDLEM 31581

Skicka din insändare till diskulogen@dis.se.
Diskulogen förbehåller sig rätten att koncentrera insändare.

För mer information
www.dis.se > Material: CD-skivor

Our Anderson Grandparent

I Diskulogen nr 88 hade tryckfelsniss rört till namnet på en insändare. Det är Stanley Beale, San Marino, som letar uppgifter om sina släktingar Andrew och Hannah Anderson.

Ang. Our Anderson Grandparent

Vi har fått ett flertal svar från hjälpsamma läsare som upplyst oss om följande information rörande den Hanna Kjäll som efterfrågades i förra numret av Diskulogen:

Johanna Charlotta Käller Käll, född 7 december 1865 i Borås. Utvandrad 7 mars 1890, från Borås nr 365, med destination New York. Hon anges vara en ogift fabriksarbeterska. (Emibas)

I hfl Borås A1:38, sid 639, heter hon enbart Käller. Hon kom från Borås nr 20 1889, Borås A1:36, s 39. (HFL)

Hon är född som oäkta dotter till pigan Anna Maria Käller, 44 år, på Fattighuset, Borås C1:9, bild 49 i AD. Johanna Charlotta bor kvar på fattighuset 1880.

Ang. Our Anderson Grandparent

Dräkten som de fyra kelingarna (gamla damerna, kärringarna) har på sig torde vara Orsadräkten.

Svart kjol [swarttjosi'n] och grönt förkläde [skåjnmågdj]. Tofsarna [tupporna] är typiska för dräkten. Under jackan skymtar snörningen på det röda livet [Skåjnböd'n], d.v.s. ett tunt, vävt band inträtt i tennmaljor.

Lite Ossmål (Orsamål) skadar väl ej, även om jag ej kan tala det! Tyvärr känner jag inte igen byggnaden bakom dem. Jag gissar att det är en av skolorna uppe på Digerberget (Stenberg, Slättberg o.s.v.). Jag är född och uppväxt i Orsa.

BERIT WIDQVIST, MEDLEM 13644

Finländare i Stockholm under sex sekler (DISCD#337) 2009

CD-skivan innehåller 100 nyskrivna artiklar, 1400 bilder, varav 18 mycket högupplösta kartor samt 14 000 personposter. Bilderna är exempel ur arkiv och hör i regel ihop med artiklarna. Personposterna har skrivits av eller hämtats från digitala källor, 20 oloka källor finns från tidsperioden 147 – 1981. Pris 100 kr, porto och emballage tillkommer. www.ssa.stockholm.se stadsarkivet@ssa.stockholm.se 08-508 28 300

Get in touch with your Roots (Danmark) (DISCD#338)

Genealogical tool kit from Rotary Convention 2006. Content by Anna-Margrethe Krogh Thomsen, Charlotte S H Jensen, Gitte Bergendorff Høstbo and Trilby L Gustavson.

DIS-Danmark (DISCD#339) 2009

Släktforskning på internet. Veje til informationer, Inger Buchard 2008.

Westerlunds Släktförening (DISCD#340) 2006

Komplett släktdata i html-format. Status 12 juni 2006-06-12. Stamtavlor för samtliga svenska grenar i PDF-format.

Alla medlemsblad som utgivits sedan november 2001 (10 st).

Illustrerade dokument och bilder som Eric och Per Grapengiesser sammanställt över personer på Gren I. Bilder från släktmöten i Härnösand. Gustafs egen berättelse om sina år i Härnösand. Hela släktboken 2006 i PDF-format (mager bildkvalité). Föreningshistoria. Funktionärer i föreningen kring 2006.

Gustaf Westerlunds Släktförening

Människor i historien (DISCD#341)

Människor i historien är en fängslande CD-serie från Historiska Media. På varje CD kommer du att kunna lyssna till levande beskrivningar av personer som alla påverkar vår historia.

Karl Den Store hade drömmen om ett enat Europa och ville göra frankernas välde till Romarrikets värdiga efterträdare. Ur hans rike har både Frankrike och Tyskland uppstått, dessa trätobroder som i dag tävlar om dominansen inom EU.

Rikard Lejonhjärta föddes in i en europeisk maktkamp och drog redan som sjuttonåring ut i strid mot sin far. Rikard kom att fortsätta sin bana på samma sätt, med intriger, grymma massakrer och utdragna strider för att nå sina egna syften.

Djings Khan är utan tvekan en av historiens mest facinerande och märkliga figurer. Han har nått en närmaste mystisk status som erövrare och slaktare. Men var han verkligen så grym som det har gjorts gällande? Och hur kunde hans fattiga nomadfolk skapa världens till ytan största rike?

Al Capone – mannen som personifierar ordet gangster. I en tid då våld var detsamma som politisk makt lade han under sig hela Chicago. Medan USA hade förbjudit spritförsäljning höll Capone 161 barer öppna dag och natt. Fakta: Uppläsare: Hans Sandquist
Förlag: Historisk Media

Har någon medlem kommit längre tillbaka i tiden?

Via DISBYT och en dansk släktforskare, har jag kommit ända tillbaka till år 480 e Kr. Detta enligt gamla skotska handskrifter.

Undrar om man kan lita på dem?

Den äldste förfader jag hittat i detta material är Domangarth, född ca 480 och död 506, se bif antavla.

Probanden i min antavla är Marcus Kronbladh, min sonson, 5 år gammal. Som synes har jag i DISGEN registrerat 49 generationer (XLIX).

Inkørsporten är släkten Barfoth/Barfoed/Barfodius, och den finns i Norge (en kung), Danmark och i Sverige. Anorna växlar i början mellan far och mor, men de sista 17 generationerna är i rakt nedstigande led på manssidan.

Exempel på några mer berömda män i min antavla:

- Gorm "den gamle" - dansk kung
- Harald Blåtand, dito, (c:a 930-986)
- Knud den helige (c:a 1043-1086)
- Folke Filbyter
- Olof Skötkonung, svears kung 1001–1024
- Birger Brosa, jarl i Göta rike (död 1202)
- Birger (Jarl) Magnusson till Bjällbo, riksföreståndare i Svea rike (död 1266)
- Karl Knutsson Bonde, kung i Sverige, död 1470

Jag har (via släkten Stenbock) hela svenska kungahuset från och med Gustav Vasa, samt stora delar av svenska adelskalendern. Min databas i DISGEN innehåller mer än 54 000 personer, som framgår av tabellen.

Har någon medlem fler generationer i sitt släktforskningsmaterial? 🏠

Flock	Beskrivning	Personer	Familjer	Summa
1	Kronbladh-Rothelius	6848	2474	9322
2	Kronblad (prästsläkt i Smål)	40	7	47
3	Ljunggren-Schlossman	448	134	582
4	Dahlberg-Hasselbom	3833	1214	5047
5	Hasselbom (Åbo, Finland)	2280	981	3261
6	Piculell-Friman	1533	552	2085
7	Barfoth	577	220	797
8	von Schwartzenhoff	674	153	827
9	Duse	198	90	288
10	Waldenström	4491	1703	6194
11	Tilly	2126	527	2653
12	Gustav Vasas släkt	406	171	577
13	Kejsar Napoleons släkt	72	30	102
14	Grevliga ätter	4304	1925	6229
15	Friherrliga ätter	9100	4792	13892
16	Adliga ätter	17399	8437	25836
17	Ätten Bernadotte	63	46	109
Totalt	27111	54392	23456	77848

Generation XLVIII

XLVIII:110038035267585 fm mf fm ff ff fm fm ff ff mm mf mf ff ff fm ff ff ff ff ff ff ff
Gabrah, (7:641). Född omkring 500. Död 559 (mördad). (Barn XLVII:55019017633793,
 Far XLIX:220076070535169)

Gift med efterföljande ana.

Barn:

Aidan, N. N. (7:639). Född omkring 550. Död omkring 608. (Se XLVII:5501901763379)

XLVIII:110038035267586 fm mf fm ff ff fm fm ff ff mm mf mf ff ff ff fm ff ff
Ingenach, N. N. (7:642). Född omkring 530. (Barn XLVII:55019017633793)

Gift med föregående ana.

Generation XLIX

XLIX:220076070535169 fm mf fm ff ff fm fm ff ff mm mf mf ff ff fm ff ff ff ff ff ff
Domangarth, N. N. (7:644). Kung. Född omkring 480. Död 506. (Barn XLVIII:110038035267585,
 Far L:440152141070337)

Gift

Barn:

Gabrah, (7:641). Född omkring 500. Död 559 (mördad). (Se XLVIII:110038035267585)

Generation L

L:440152141070337 fm mf fm ff ff fm fm ff ff mm mf mf ff ff fm ff ff ff ff ff ff
Fergus, N. N. (7:646). Kung. Född 460. Död 501 (mördad). (Barn XLIX:220076070535169)

Gift

Barn:

Domangarth, N. N. (7:644). Född omkring 480. Död 506. (Se XLIX:220076070535169)

Avlidna Dis-medlemmar

918	Rolf Pettersson, Mariestad	20750	Kristina Serck, Täby
1608	Siw Pihl, Borås	21468	Birgit Fransson, Linköping
3001	Sture Jansson, Uppsala	21614	Inga Jacobsson, Nödinge
3085	Ingegerd Ressel, Lidingö	25022	Göran Nilsson, Gnesta
5103	Arnolf Norberg, Kiruna	26532	Arne Svensson, Lagan
5685	Sigmund Heldal, Sannidal	27194	Sven-Eric Gårderyd, Sollentuna
6013	Björn Gyllenhammar, Norrköping	27574	Lars-Olof Berg, Örebro
6576	Bernt Forsmoö, Göteborg	27918	Willy Westerlund, Järfälla
7640	Conney Widmark, Göteborg	28360	Bo Karlsson, Karlskoga
7843	Per-Olof Falknäs, Lidköping	29250	Jörgen Liljensten, Huddinge
8890	Ulf Lavén, Kista	30623	Pär Nilsson, Vingåker
8952	Karin Thermænius, Stockholm	32379	Carl-Henry Eriksson, Varberg
9009	Reidar Tolläng, Göteborg	33063	Björn Sandell, Stockholm
9485	Leif Rudolfsson, Jönköping	33888	Göte Ljungberg, Älvsjö
11055	Ingvar Karlsson, Skövde	36164	Jan Baeckström, Vällingby
11553	Stig Kurkkio, Örebro	36191	Lars Edqvist, Landvetter
12262	Sven Bertil Ohlsson, Göteborg	36196	Karl-Gustav Lagerström, Alingsås
14734	Nils Erik Nilsson, Jönköping	36552	Ann-Christina Balint, Vikingstad
14753	Harriet Rydell Carlsson, Linköping	37196	Gunnar Hållberg, Trollhättan
15062	Ivan Andersson, Karlstad	38040	Leif Nordlund, Stockholm
15260	Sven-Arne Bergmann, Partille	38344	Birgitta Ericsson, Uppsala
15319	Göran Eriksson, Västerås	41569	Jan-Peter Unnefeldt, Lidingö
16074	Mary Björson, Sollebrunn	42026	Åsa Clachan, Uppsala
18032	Arne Olofsson, Hörby	42949	Barbro Englund, Solna
19988	Dick Larsson, Ekerö	43311	Jan Blixt, Jönköping
20427	Agne Angerfors, Jörlanda		

Dis kansli informerar

Dis kansli har öppet 08:00–16:00, med lunchstängt 12:00–13:00.

Vi svara på allmänna medlemsfrågor.

Nu kan ni beställa Sorseleboken, del 5, för endast 250:- (inkl. porto).

Medlemsbeställningar

Medlemmar kan beställa från Dis på vår hemsida www.dis.se > *Beställ* eller genom att ringa Dis kansli på telefon 013-149043. Ange alltid medlemsnummer vid kontakt med kansliet!

DISGEN

- DISGEN 8.2 750 kr
- Uppgradering 350 kr

För den som vill köpa en uppgradering krävs oavbrutet medlemskap sedan förra köpet av DISGEN.

Dis-pin

Dis-pin *emalj/gulmetall* 25 kr

Äldre nr av Diskulogen

- 1 mån av tillgång 20 kr/nr

Böcker

Sorsele: Samesläkter, del 1, 150 kr
Sorsele: Samesläkter, del 2, 200 kr
Sorsele: Samesläkter, del 3, 250 kr
Sorsele: Samesläkter, del 4, 300 kr
av Thea Hälleberg

Register till vigsellängder

Se Dis hemsida.

Betala alltid i förskott till Dis plusgirokonto 14033-5 eller bankgiro 5009-6742. Porto ingår i priserna. Ring Dis kansli vid frågor!

faddrar & disbytombud

DISGEN/Mac

Kerstin Bjernevik, Kista	08-7511630
kerstin.bjernevik@bredband.net	
Kerstin Olsson, Eslöv	0413-31025
kerstin.olsson17@comhem.se	
Sven Olby, Västerås	021-20494
sven.olby@hem.utfors.se	

Reunion/Mac

Helge Olsson, Anderslöv	0410-20002
helge@dis-syd.se	
Gunilla Hermander, Hudiksvall	0650-94188
macilla@telia.com	
Micael Korndahl, Åre	0647-664777
micael.korndahl@gensoft.se	
Kerstin Farm, Sundsvall	060-679111
kerstin.farm@telia.com	

Min Släkt

Elinor Elmborg, Södertälje	
e.e@live.se	
Bo Svartholm, Frösön	063-44286
bo.svartholm@snf.se	

Holger

Kenneth Mörk, Sala	0224-77572
kmsala@sheab.net	

DISBYT-ombud

Carl-Olof Sahlin, Täby	08-7563314
carl-olof.sahlin@telia.com	
Ronnie Thomasson, Lund	046-122100
Ronnie.Thomasson@telia.com	
Charlotte Börjesson, V. Frölunda	031-478093
charlotte.borjesson@telia.com	
Hans Vappula, Landvetter,	031-945132
hans.vappula@gmail.com	
Håkan Asmundsson, Linköping	013-154126
hakan@asmundsson.nu	
Rolf Eriksson, Vikingstad	013-81283
rolferiksson@brevet.se	
Boine Nurmi, Västerås	021-417344
boine.r@nurmi.nu	
Bernth Lindfors, Njurunda	060-31524
bernth.lindfors@telia.com	
Donald Frei, Värnamo	0370-650793
donald@frei.se	

DISBYT/Finland

Gunnar Bergstedt, Stockholm	08-250966
gunnar.bergstedt@gfh.se	

Dis Arkiv

c/o Kjell Weber, Källarbanken 11, 423 46 Torslanda	
dis_arkiv@dis.se	031-563477

Alla faddrar har talat om på vilket sätt de helst vill bli kontaktade. Den kontaktinformation som inte står inom parentes bör i första hand användas.

DISGEN/PC

Fadderlista i postnummerordning

Rolf Ahlinder, Handen	08-7771996	(rolf.ahlinder@dis-ost.se)
Stig Geber, Uttran	08-53030734	(stig.geber@telia.com)
Håkan René, Vällingby	08-57974560	(hakan.rene@gmail.com)
Carl-Göran Backgård, Åkersberga	08-54061136	(cg@milstolpen.org)
Bengt Kjollerström, Lund	(046-126018)	bengt.kj@bredband.net
Holger Andersson, Lund	046-248069kv+helg	(holger.andersson@lsn.se)
Anders Larsson, Svedala		anders@dis-syd.se
Jan Nilsson, Staffanstorp	046-255788kv	(fotojanne@bredband.net)
Gunnar Persson, Höganäs	042-330515	(gunnar.persson@mailbox.swipnet.se)
Caj Nilsson, Svalöv		caj.nilsson@tele2.se
Rune Jönsson, Kristianstad	044-245217	(rune@dis-syd.se)
Ove Billing, Laholm	0430-14120	(od@laholmo.net)
Arne Sörlöv, Tving	0455-70304	(arne@sorlov.com)
Jan Jutefors, Rockneby	0480-66565kv	(jan.jutefors@telia.com)
Ingrid Länestad, Västra Frölunda	031-471847dag+kv	(lannestad@tele2.se)
Jan-Åke Thorsell, Västra Frölunda	031-291155kv	(jama.thorsell@spray.se)
Kent Lundvall, Uddevalla	0522-74740	(k.lundvall@telia.com)
Inga-Lill Fjällström, Ljungskile	0522-34319	(ingalill45994@gmail.com)
Karl-Erik Lerbro, Kinna	0320-13235dag+kv	(karl-e.Lerbro@telia.com)
Lars Westerström, Skövde	(0500-484166)	lars.westerstrom@swipnet.se
Börje Jönsson, Eksjö	0381-10840	(b_json@hotmail.com)
Karl-Edvard Thorén, Linköping	013-101151dag+kv	(karlet@comhem.se)
Torsten Ståhl, Norrköping	011-148066	(totta.stahl@telia.com)
Elisabeth Molin, Havdhem	0498-481377	(elisabeth@snevide.com)
Göran Thomasson, Eskilstuna	016-130271	(g.thomasson@telia.com)
Stig Svensson, Flen	0157-70138	(runeby@telia.com)
Gunnar Jonsson, Säffle		kilagenealogen@telia.com
Jan Wallin, Örebro	(019-183830)	jan.wallin.orebro@telia.com
Marianne Munktell, Falun	023-24728	(mm@abc.se)
Claes Embäck, Gävle	026-192500	(claes.emback@tele2.se)
Kurt Wikholm, Gävle	026-102344	(kwikholm@gmail.com)
Tony Rodin, Bollnäs	(070-3506304)	tony.rodin@gmail.com
Staffan Bodén, Iggesund	0650-561417	(sbgen@tyfonmail.se)
Bodil Orremo, Frösön	063-44666	(bodil.orremo@bredband.net)
Arne Bixo, Fränsta	0691-30502	(arne.bixo.dis@telia.com)
Joacim Söderström, Sundsvall	060-155030kv	(joacim.h.soderstrom@telia.com)
Örjan Öberg, Härnösand	0611-22188kv	(orjan@baksuku.se)
Per-Anders Hörling, Sollefå	(0620-14613)	per-anders.h@telia.com
Peter Johansson, Örnsköldsvik	0660-375567	(peter.johansson-oer@telia.com)
Lennart Näslund, Örnsköldsvik	0660-372109kv	(lintagan@home.se)
Sigurd Nygren, Umeå	090-186487dag	(sigurd.nygren@ersboda.ac)
Laila Larsson, Ersmark	0910-720041	(laila.tuva@telia.com)

Danmark

Georg Agerby, Brøndby	+45-43965337	(g.agerby@jubii.dk)
-----------------------	--------------	---------------------

Finland

Henrik Mangs, Vasa	(+358-500268361kv)	henrik.mangs@netikka.fi
--------------------	--------------------	-------------------------

Norge

Knut Egil Hamre, Halden	+47-69176169dag	(keh-dis@online.no)
Alf Christophersen, Songe	+47-94353793	(alf.christophersen@medisin.uio.no)

Bodil Orremo

Ålder: 66 år
 Bor på Frösön.
 Släktforskat i 6 år.
 Medlem i DIS sedan 2004.
 Fadder för DISGEN sedan 2009.
 bodil.orremo@bredband.net
 063-44666

Jag tycker att problem är roliga – de är till för att lösas. Då jag arbetade var jag programmerare, systemman och projektledare inom kundsupport. De sista åren arbetade jag inom mobilbranschen på Ericsson. Jag har alltid arbetat med datorer under min yrkeskarriär. Jag är pensionär sedan 6 år tillbaka.

På fritiden ägnar jag mig åt naturen och bilkörning. Jag är bilkårist sedan många år tillbaka. Dessutom hjälper jag SVAR med indexering av ministrarlvolymer för olika läns församlingar. Jämtland är klart och nu håller jag på med Värmland eftersom en hel del av min släkt kommer från Värmland.

En arbetskamrat tipsade mig om DISGEN och nu har jag använt det i 6 år. Det bästa med DISGEN är att man kan ta ut bra släktböcker på CD och det är lätt att uppdatera informationen. Många släktingar tycker att jag har varit duktig då jag åstadkommit så mycket information som jag lagt upp på en CD, men skall jag vara ärlig så har DISGEN hjälpt mig med 90% av allt material. Jag tycker att det är viktigt att kunna presentera materialet som man fått fram. Men jag skulle vilja komplettera

DISGEN med funktioner för att presentera ljudupptagningar och kartfunktion i min släktbok på CD. Jag vill kunna stega fram i en livsline på skärmen.

Många gånger går jag ut på nätet för att hitta information då jag kört fast, *men*, en kontroll mot de primära källorna måste göras. Senast idag såg jag i en släktbok att november månad hade fått 31 dagar. Min paroll är: Lita aldrig på de sekundära källorna. De källor jag använder mig av är framför allt kyrkoarkiven, mantalslängder och domböcker. Även bouppteckningar är intressanta att läsa.

Sedan får man inte glömma Lantmäteriets historiska kartor och all information som finns hos Inskrivningsmyndigheten. Det finns en otrolig mängd arkiv att ösa information ur. I de olika kommunernas arkiv hittar man bl.a. betyg från skolgången och protokoll från olika sociala enheter.

Min släkt finns i Värmland och Skåne. Eftersom jag inte har några egna barn forskar jag för mina brorsbarn, vilket innebär att jag även forskat på min svägerskas släkt. Detta var intressant. Där hamnade jag i Skottland och Irland. 🇬🇧

Ordförande

Daniel Berglund,

Hängestensvägen 38, 421 67 Västra Frölunda,
 031-443 143,
 daniel.zz.berglund@gmail.com

Vice ordförande

Eva Dahlberg, Brunnsgatan 28, 553 17

Jönköping, 036-169 857,
 eva_dahlberg@bredband.net

Sekreterare

Elisabeth Leek, Norra Notåsa,

573 73 Sunhultsbrunn, 0140-212 25,
 elisabeth.leek@telia.com

Kassör

Bengt Karlsson, Stiglötsgratan 24,

586 46 Linköping, 070-754 36 04,
 kassor@dis.se

Övriga ledamöter

Charlotte Börjesson

Tenorgatan 8, 421 38 Västra Frölunda
 031-478093, charlotte.borjesson@telia.com

Kjell-Åke Carlenäs, Storgården 16,

586 55 Linköping, 013-340 04 85,
 ka.carlenas@bredband.net

Ulf Frykman,

Arrendegatan 5, 583 31 Linköping,
 013-2149 37, ulf.frykman@comhem.se

Bo Kleve, Solhaga 7, 582 47 Linköping,

013-104 204, bok@dis.se

Ingvar Sahlin

Sylvestergatan 5, 411 32 Göteborg
 031-168880, 0766-368880
 ingvar.sahlin@gmail.com

Kjell Weber, Källarbanken 11,

423 46 Torslanda, 031-563 477,
 wbr@swipnet.se

Karl-Ingvar Ångström,

Hemmansvägen 87,
 871 53 Härnösand, 0611-203 41,
 karl-ingvar.angstrom@telia.com

Valberedning

Sammanställande: Anna Lövgren,

Box 61, 962 22 Jokkmokk
 0971-37041, anna.lovgren@telia.com

Dis-Nord

c/o Rolf Fräki, Stationsvägen 17,
953 93 Karungi, 0922-300 62,
ordf_nord@dis.se
Hemsida: www.dis-nord.se
Ordf: Rolf Fräki

Dis-Nord, den nordligaste regionföreningen i Dis, har Norrbottens och Västerbottens län som sitt verksamhetsområde.

Årsmöte i Skellefteå

Dis-Nords 6:e årsmöte hölls söndagen den 25 april i Skellefteå.

Avgående kassören Rolf Stenlund avtackades av ordföranden Rolf Fräki. Lage Johansson höll en intressant föreläsning om Övre Norrlands forntid.

Den nya styrelsen ser ut så här:

Ordförande	Rolf Fräki
V. ordförande	Göran Skog
Sekreterare	Gunilla Kassberg
Kassör	Harriet Österlund
Ledamöter	Kerstin Fors
	Knuth Sjöberg
	Stefan Wennberg

Dis-Mitt

c/o Lilliesköld, Johannedalsv 150,
863 36 Sundsbruk,
060-155 030, ordf_mitt@dis.se
Hemsida: www.dis-mitt.se
Ordf: Kurt Wikholm

Gävle

Under våren har det varit informationsträffar med Claes Embäck en gång i månaden på Stadtsbiblioteket Gefle Vapen i Gävle. I februari besökte DISBYT-ombudet Bernth Lindfors oss och berättade om DISBYT och hur viktigt det är att få ta del av material från släktforskare som använder DISGEN.

I april genomförde mikrobiologen Karolina Gullsby en intressant föreläsning om DNA och släktforskning på Stadtsbiblioteket Gefle Vapen.

Östersund

JLS har under våren satsat på forskarkvällar för sina medlemmar och i februari föreläste Karl-Ingvar Ångström på temat *Hur läser man och arbetar med kartor och kartsymboler från 1600-talet och framåt?* Man har även anordnat kurser inom Datorhjälp i släktforskning.

Örnsköldsvik

Hembygds- och Släktforskare Nolaskogs har tagit fram en CD-skiva om Björna 1800–1900. Den handlar om Björna socken, som bildades genom utbrytning ur moderförsamlingen Själevad, och dess invånare.

Sundsvall

Midälva Genealogiska förening och Dis-Mitt har bildat en utbildningsgrupp. De har anordnat en grundkurs i släktforskning i Kus-tens lokaler.

Nu kommer det att bli en lugn tillvaro inför sommaren. Höstsäsongen börjar med Släktforskardagarna i Örebro den 27–29 augusti. Det ska bli intressant att se alla nyheter som kommer att visas, samt de spännande föreläsningarna.

KURT WIKHOLM

Dis-Bergslagen

Ekevägen 2 B, 72218 Västerås,
021-841111
ordf_bergslagen@dis.se
Hemsida: www.dis-bergslagen.se
Ordf: Brage Lundström

Sedan förra numret av Diskulogen, då vi informerade om vårt "nya" studiematerial, har vi levererat ett stort antal kursböcker. Styrelsen har beslutat att höja priset till 250:-/st exkl. porto/frakt. Vi kommer under hösten att omarbete materialet.

På vår hemsida www.dis-bergslagen.se kan man läsa hur man beställer materialet. Där finns under rubriken *Datorstöd och Handledningar*, ett stort antal enkla handledningar om DISGEN 8.1 liksom DISGEN 8.2. Vi kommer även att ta fram material om *Windowshantering*, då många har alltför dåliga kunskaper i detta.

Vårt verksamhetsområde, det ursprungliga Bergslagen, som för övrigt är orsaken till tillkomsten av Stockholm då ett "lås" mot det rika området vid Mälaren behövdes, har gjort att mycket av våra verksamheter riktas mot bergs- och järnhantering. Inom *Bergslagssamverkan* har vi ett samarbete med släktforskarklubbar i området.

Vid släktforskardagarna i Örebro, som ligger mitt i vårt verksamhetsområde, hoppas vi kunna erbjuda lite mera än vanligt i vår monter. På www.genealogi.se/bergslagen har vi och andra släktforskare publicerat material om organisation, gruvor, hyttor, hamrar, transporter, järnvägar, uppstäder m.m. Ett intressant material är ett dokument benämnt *Bruksidkares, Städers och Borgerskaps ömse Förmoner och Skyldigheter* som J A Flintberg utgav 1789. Några av "våra" städer runt Mälaren finns renskrivna på hemsidan.

BRAGE LUNDSTRÖM

Dis-Öst

Anderstorpsvägen 16,
171 54 Solna, 08-7511630,
ordf_ost@dis.se
Hemsida: www.dis-ost.se
Ordf: Kjerstin Bjernevik

Nyttja potentialen i DISGEN 8.2!

Under hösten anordnar Dis-Öst flera kurser. Vi har tvådagarskurser, *Grund* och *Påbyggnad*, som hålls antingen på lördagar eller söndagar med ett par veckors mellanrum. Detta för att man skall kunna öva hemma innan nästa kursdag.

I alla våra kurser är det nödvändigt att känna till hur man arbetar med *Utforskaren* i Windows. Därför erbjuder vi en *Förberedelsekurs* under en dag.

Grundkursen behandlar grunderna i DISGEN 8.2, installation, registrering av olika släktled med de vanligaste notistyperna, utskriftshantering av ansedlar, antavlor och stamtavlor, DISBYT, samt något om export och import. Och inte minst hur man säkerhetskopierar.

Utöver grundkursen har vi påbyggnadskurser som ger fördjupning i följande:

Notiser och databaser, omfattar även statistik och utskrifter.

Orter och kartor, kursen har två delar som går varsin dag. Du kan välja att ta båda i följd eller bara gå den ena. Delarna omfattar:

1. Orter, behandlar ortträdets uppbyggnad samt koordinater.
2. Kartor, behandlar inläggning av egna kartor.

Källor och citat går bl. a. igenom det inbyggda källträdets möjligheter att registrera egna källor och citat, med teori och övningar.

Arkiv, flockar och sökning omfattar även import och export.

För närmare information om hela vårt kursutbud och anmälan se vår webbplats.

Dis-Filbyter

c/o Rolf Eriksson, Barrskogsv. 28,
59059 Vikingstad,
013-81283, ordf_filbyter@dis.se
Hemsida: www.dis-filbyter.se
Ordf: Rolf Eriksson

Dis-Väst

c/o Jan-Åke Thorsell, Björkedals-
gatan 7, 426 68 Västra Frölunda,
031-291155, ordf_vast@dis.se
Hemsida: www.dis-vast.o.se
Ordf: Jan-Åke Thorsell

Dis-Småland

c/o Timander, Landshövdingeg. 10,
39231 Kalmar
ordf_smaland@dis.se
Hemsida: www.dis-smaland.se
Ordf: Rainer Timander

Dis-Syd

Porfyrvägen 20,
22421 Lund,
ordf_syd@dis.se
Hemsida: www.dis-syd.se
Ordf: Jan Nilsson

Sommar, sommar, sommar...

Men vi tar inte semester för det. Efter att ha haft årsmötet den lördag Kung Bore visade sin absolut sämsta sida, där hälften av de anmälda uteblev och det är underligt att den andra hälften tog sig fram, så har vi nu de grönaste gräsmattor man kan tänka sig. Den globala uppvärmningen har tagit paus i vårt område men i kylan blommar tulpaner, scilla, tusensköner och påskliljor så framtiden är full av hopp.

Våren har snurrat på som vanligt med våra välbesökta evenemang i Norrköping och Linköping. Vi har haft föreläsare från Genline och SVAR förutom egna medlemmar som delat med sig av sitt kunskande.

Nu kommer vi att ha bemaning i forskarstugan varje dag mellan 13.00 och 16.00. Lördagar och söndagar slår vi upp portarna redan klockan 12.00. Har du vägarna förbi Linköping så titta gärna in och hälsa på våra trevliga stugvärdar som gör allt för att ni ska trivas.

Till sist vill jag skicka ros till mina medarbetare som ställer upp i vått och torrt och ser till att verksamheten fungerar, och till stugvärdarna, utan er vore det mycket svårare i stugan.

Ha en bra sommar, krama varann och trivs.

ROLF ERIKSSON

Dis-Västs första vårmöte och föreningens årsmöte hölls den 28 mars i i Mölndal. Dagen innehöll bland annat ett föredrag av Lars Gahrn om Kvarnbyn. På årsmötet valdes bl.a. Birgitta Bengtsson, Eivor Strandefjord och Kjell Croné in i styrelsen. De nya ledamöterna i styrelsen ersätter Anita Gartz, Lars Westerström och Berit Johansson. Föreningen har nu över 3000 medlemmar. Den 24 april anordnades föreningens andra vårmöte i Mariestad. Uno Bohman från Stenum berättade om "Några Djäkneöden". Jan Eurenus från Genline höll föredrag om nyheter som tillkommit på Genline FamilyFinder. Även Bygdeband och Familjeband förevisades. Mariia Mähler från SVAR informerade om deras tjänster på nätet. Mikael Karlsson från ArkivDigital visade sina nyheter.

Charlotte Börjesson från Dis-Väst visade nyheter i DISGEN 8.2 och hur man lägger in bilder i ortdatabasen, som t.ex. en bild på kyrkan, hus på gården eller bild på en gravsten.

Björn Lippold från Centrala Soldatregistret fanns där liksom Lantmäteriet.

Höstens första temakväll hålls den 14/9, kl 17.30. Charlotte Börjesson berättar då om DISGEN 8.2, Orter och källor

Dis-Väst skall även delta vid Emigrantdagarna i Mellerud i augusti. Naturligtvis deltar vi vid Släktforskar dagarna i Örebro i höst samt på Bokmässan i september.

Vår datasal på Götaforsliden i Mölndal kommer även i höst att erbjuda tid för egen släktforskning, tisdagar 10:00–20:00.

Verksamhetsområdet för Dis-Småland är Jönköpings, Kronobergs, och Kalmar län. Antalet medlemmar är drygt 1000.

Vi ska verka för användning av dator och IT-teknik i släktforskningen och sprida kunskap härom inom verksamhetsområdet. Detta sker bland annat genom att:

- Anordna föreningsmöten (temamöten) med inriktning på användning av dator med kringutrustning och programvara i släktforskning och i presentation av forskningsresultat
- Anordna grund- och fortsättningskurser i släktforskarprogrammet DISGEN samt andra ämneskurser och aktiviteter enligt medlemmarnas önskemål.
- Samverka med släkt- och hembygdsföreningar inom verksamhetsområdet.
- Aktivt delta i offentliga kulturarrangemang, t.ex. biblioteksaktiviteter och andra lokala kulturaktiviteter.
- Ge ut vår föreningstidning *Medlemsbladet* med ett tryckt nummer och tre e-upplagor per år.

För ytterligare upplysningar, kontakta någon i styrelsen.

Årsmöte i Staffanstorps

Dis Syd:s årsmöte ägde rum i Staffanstorps den 18 april. Ett 80-tal medlemmar kom till S:t Staffans församlingsgård för att bl.a. lyssna på Charlotte S.H. Jensen. Hon bjöd på en mycket underhållande föreläsning om släktforskning i Danmark. Vi insåg att arkivorganisationen i Danmark påminner om den svenska, men även kyrkobokföring och kyrkböcker. I Danmark finns inga husförhörslängden utan man använder sig i stället av de 17 folkräkningar som gjorts mellan 1787 och 1925.

Före årsmötet överlämnade ordförande Jan Nilsson Dis 30-diplom till Dis-Syd förste ordförande Ove Billing, numera bosatt i Laholm. Still going strong och fortfarande PC-fadder. Årsmötet godkände bokslutet för 2009, beviljade styrelsen ansvarsfrihet samt fastställde styrelsens förslag till verksamhetsplan och budget för 2010. Vid årsmötet omvaldes Jan Nilsson och påbörjar nu sitt 16:e år som föreningens ordförande. Även övriga styrelsefunktionärer, valberedning och revisorer valdes om. Styrelsen fick årsmötets förtroende att utse tre ombud till släktforskarförbundets stämma 2010 och har sedermera utsett Jan och Caj Nilsson samt Gunnar Persson. MATS J LARSSON

Avsändare:
Föreningen DIS,
Gamla Linköping, 582 46 LINKÖPING

POSTTIDNING **B**

*Varför bli medlem i
Föreningen DIS?*

DISBYT

Få tillgång till vår släktdatabas med över 22 miljoner poster.

DISGEN

Köp Sveriges mest spridda släktprogram och få gratis support.

DISKULOGEN

Få en tidning 4 gånger per år med det senaste inom området datorhjälp och släktforskning.

FORSKARSTUGAN

Få tillträde till forskarstugan i Linköping där du kan testa CD-skivor, abonnemang och läsa släktforskartidningar.

REGIONFÖRENINGAR

Få tillgång till regional verksamhet med kurser, möten och extra medlemsservice runt om i landet.

I stugan kan du forska i mer än hundra CD-skivor. Du kan också forska med hjälp av ett antal abonnemang på internet som t.ex. folkräkningar i USA och Sverige, skannade kyrkböcker i Sverige och lokala databaser för Östergötland och Linköping.

www.dis.se

Gamla Linköping, Hovslagaregatan 3
013-149 043

måndag–fredag kl 9–12 och 13–16
lördag–söndag kl 12–16 vissa sommarhelger